

CURIERUL JUDICIAR

REVISTA JURIDICA SAPTAMANALA

PENTRU

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE — POLITICĂ — FINANȚE — SOCIOLOGIE

FONDATAȚĂ LA 4 MAI 1892

FONDATOR:
ION S. CODREANU
Avocat

DIRECTOR:
I. GR. PERIȚEANU
Avocat, fost Ministru

PRIM REDACTOR:
ALEXANDRU VELESCU
Doctor în Drept, Avocat

COMITETUL DE REDACȚIE:

Traian Alexandrescu, Decanul Baroului de Ilfov; **Alexandru Cerban**, Profesor Universitar, Avocat; **Iosef G. Cohen**, Consilier la Consiliul Legislativ, Avocat; **Gr. Conduratu**, Avocat; **N. Jac. Constantinescu**, Președintele la C. de Apel București; **E. Cristoforeanu**, Dr. în Drept de la Roma, Avocat; **René Demogue**, Profesor la Facultatea de Drept din Paris; **Dem. I Dobrescu**, Primarul General al Capitalei; **Vintilă Dongoroz**, Conferențiar universitar, Membru în Consiliul de disciplină al Baroului Ilfov; **D. Gălășescu Pyk**, Profesor Universitar, Avocat; **Emil Stan Rappaport**, Consilier la Curtea de Casație din Varșovia; **C. Sipsom**, Profesor Universitar; **C. A. Stoeanovici**, Conf. univ. Membru al Consiliului Legislativ; **Gr. L. Trancu-Iași**, fost Ministru, Avocat; **Petre Vasilescu**, Profesor Universitar; **Albert Wahl**, Profesor la Facultatea de Drept din Paris

SECRETARI DE REDACȚIE:

E. C. Decusară, Dr. în Drept din Paris, Directorul Statisticei Judiciare; **Ionel I. Codreanu**, Dr. în Drept din Paris Avocat

TABLA DE MATERII

PE ANUL XLI
1932

1933

ATELIERELE „CURIERUL JUDICIAR”, S. A. STR. ARTEI, No. 5
BUCUREȘTI

EXHIBIT
1932

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
CODUL PENAL GERMAN	C. J. RISDICTIUNEI DE PRIZE MARITIME	13 16 250	31 16 250	CODUL SILVIC	78 39 615
222 30 479	2 16 250	15 16 250	41 16 251	43 12 181	81 39 615
		16 16 250	128 16 250	77 39 615	82 39 615
		28 16 250	133 16 250		83 39 615

DIFERITE LEGI, DECRETE LEGI, REGULAMENTE, CONVENȚIUNI ȘI TRATATE

<i>Decretul de grațieri n. 1960 din 1931</i>	244 36 571	<i>Legea asanării datoriilor agricole</i>	<i>Legea chiriilor din 7 Aprilie 1932</i>	<i>Legea consolidărilor petrolifere</i>	6 13 205
8 31 490	337 36 575	5 36 561	8 42 661	1 32 509	8 { 13 207
<i>Decretul-lege de expropriere din 1918</i>	339 36 571	17 40 631	9 42 661	2 32 509	17 269
2 32 508	341 36 571	39 37 590	10 42 661	3 22 348	24 374
7 40 635	343 { 4 61	<i>Legea autentificării actelor</i>	11 42 661	7 22 349	<i>Legea contractelor de muncă</i>
<i>Instrucțiunile pentru aplicarea legii contribuțiilor directe</i>	361 36 576	1 19 301	14 42 661	14 32 505	37 4 63
156 29 454	364 4 61	2 19 301	15 42 662	22 22 349	85 4 63
252 29 454	410 36 573	8 19 301	16 42 661	42 22 348	95 9 144
<i>Legea accelerării judecăților din 1925</i>	411 36 573	9 19 301	17 42 661	43 22 348	120 4 63
41 1 5	413 36 573	10 19 301	18 42 663	44 22 348	<i>Legea contribuțiilor directe</i>
53 13 198	415 36 573	11 19 301	19 42 661	45 22 348	60 29 454
55 35 549	463 36 573	16 { 2 30	20 42 661	46 22 348	95 29 454
<i>Legea accelerării judecăților din 1929</i>	471 36 571	4 60	21 42 660	47 { 1 13	132 29 454
10 { 12 186	472 36 572	2 30	22 42 660	32 505	136 29 454
11 25 399	475 36 572	19 19 302	<i>Legea circulației unii bunurilor din 1929</i>	48 22 348	<i>Legea Creditului funciar rural</i>
14 25 399	476 36 573	19 19 301	9 13 196	59 22 349	41 31 489
29 12 186	478 36 573	20 20 316	<i>Legea circulației pe drumurile publice</i>	72 22 350	61 31 488
31 17 267	483 36 571	28 2 31	67 15 233	<i>Legea p. constituirea și funcționarea întreprinderilor de asigurare</i>	64 31 488
32 1 4	484 36 571	33 19 301	<i>Legea comercializării întreprinderilor și avuțiilor publice</i>	51 15 234	<i>Legea Curții de Casație</i>
38 25 399	<i>Legea agrară din 1921</i>	<i>Legea avocaților</i>	69 12 189	<i>Legea Contabilității publice din 1903</i>	1 39 616
40 15 234	1 40 635	28 22 352	<i>Legea contra cametei</i>	22 38 605	3 37 577
41 15 234	3 38 604	35 5 75	7 6 91	46 18 285	15 { 2 31
42 2 32	7 { 1 12	36 { 5 75	<i>Legea concordanței preventiv</i>	53 18 285	7 105
44 13 198	8 40 635	8 122	3 42 671	70 18 285	17 38 601
50 24 384	9 32 507	41 8 123	4 42 671	72 36 574	28 29 455
52 16 254	16 32 507	73 8 123	5 42 671	85 18 285	29 32 506
54 8 124	24 { 1 12	76 36 564	14 42 671	<i>Legea Contabilității publice din 1929</i>	30 { 1 10
57 { 34 539	29 40 635	145 42 658	16 23 358	5 12 189	20 314
35 { 548	32 { 20 319	283 42 658	19 23 357	8 18 283	33 526
554	32 { 34 536	<i>Legea bulgară pentru succesiuni</i>	27 23 358	41 { 12 189	32 24 376
12 186	36 { 1 12	199 14 218	28 23 358	18 283	33 { 12 184
13 198	40 40 635	239 14 218	40 { 2 32	48 18 283	18 282
23 366	72 1 12	<i>Legea bulgară asupra obligațiilor și contractelor</i>	13 200	52 18 283	38 601
63 13 198	73 1 12	219 14 218	23 358	65 18 283	38 24 376
73 { 12 186	74 1 12	<i>Legea bulgară despre privilegiile și ipotecile</i>	42 42 671	69 2 29	54 { 4 60
13 198	98 20 314	37 14 219	44 42 671	98 18 283	13 196
<i>Legea administrației locale</i>	109 20 315	120 14 217	47 42 671	<i>Legea Contenciosului administrativ</i>	65 42 658
1 36 571	110 20 314	123 14 217	61 42 671	1 13 206	72 39 616
133 36 571	111 20 315	<i>Legea chiriilor din 1922</i>	64 42 672	2 33 523	79 { 38 601
137 35 572	112 20 314	3 31 492		3 12 188	39 616
	113 20 314			4 { 13 206	81 38 601
	120 20 315			17 270	103 42 658
	125 13 196				<i>Legea drumurilor</i>
	143 { 20 315				34 15 233
	32 508				39 15 233
	160 32 506				92 15 233
	<i>Legea agrară pentru Transilvania</i>				104 15 233
	90 40 639				

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.		
<i>Legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică</i>	16 { 26 407 27 423 29 451 18 27 423 22 27 423	<i>Legea organizării ministerelor</i>	10 17 269 51 12 188 203 40 631	<i>Legea privitoare la pensionarea funcționarilor publici din 12 Aprilie 1930</i>	71 33 528 72 33 528 74 33 528 203 36 673 216 18 287 217 18 287	<i>Legea din 11 Iulie 1930 privitoare la urmărirea silite imobiliare</i>	
20 6 89 37 al. 5 6 88 67 6 89	<i>Legea liniștei publice</i>	<i>Legea Casei autonome a monopolurilor Statului</i>	1 40 631	<i>Legea persoanelelor juridice</i>	1 14 222 2 14 221 3 14 222 4 14 222 6 14 222 7 14 220 9 5 80 12 15 229		
<i>Legea pentru în- pedicări din 1852</i>	11 21 335 17 21 335	<i>Legea minelor din 1924</i>	1 12 189 2 12 189 4 12 189 5 12 189 6 12 189 10 12 189 18 31 492 71 12 189 79 12 189 117 12 189	84 9 140	<i>Legea Statului funcționarilor publici</i>		
17 31 486	<i>Legea judecătoria- riilor de ocoale din 1879</i>	235 1 13 238 33 364 240 1 13 258 23 365 261 23 364 262 23 364	<i>Legea privitoare la constatarea morții prezumate a celor dispăruți în războiu</i>	<i>Legea pentru organizarea poliției generale a Statului</i>	52 12 188 59 12 189	<i>Legea vămilor</i>	
81 3 46	<i>Legea judecătoria- riilor de ocoale din 1894</i>	<i>Legea minelor din 1929</i>	1 40 635 1 12 238 { 32 505 40 635 1 14 239 { 32 506 40 635 262 32 505 266 { 32 505 40 635 274 32 508	112 17 269	<i>Legea timbrului din 1920</i>	196 17 271 222 17 270	
<i>Legea judecătoria- riilor de ocoale din 1896</i>	49 3 46	1 40 635 238 { 1 12 32 505 40 635 239 { 1 14 32 506 40 635 262 32 505 266 { 32 505 40 635 274 32 508	<i>Legea franceză de organizare municipală din 1884</i>	<i>Legea proprietăților</i>	48 39 617 56 39 617 72 38 602 80 38 602 95 38 602	<i>Ordonanța Austro-Meghiară No. 42300 din 1914</i>	
97 3 46	<i>Legea judecătoria- riilor de ocoale din 1907</i>	<i>Legea organizării C. F. R.</i>	146 36 574	1 42 663 2 { 32 500 42 663 3 42 663 11 42 668 12 42 663 13 42 663 23 42 668 24 42 668	<i>Legea timbrului din 1927</i>	10 14 223	
<i>Legea judecătoria- riilor de ocoale din 1907</i>	8 12 181 38 3 44 50 { 7 103 35 555 54 17 265 82 17 266 106 39 615 109 3 45 110 13 196 119 7 104 244 8 118 245 8 120 249 8 118 267 8 120	28 18 288	<i>Legea notarială bulgară</i>	<i>Legea pentru protecția muncii indigene din 1930</i>	5 17 265 10 { 21 333 35 555 12 3 48 29 35 555 34 538 42 { 35 { 548 554 48 39 616 52 39 616 72 21 333 74 { 34 538 35 548 94 34 539 95 21 333 110 42 659	<i>Procedura civilă austriacă</i>	
<i>Legea libertății individuale</i>	93 21 335 127 { 21 335 22 346	<i>Legea de orga- nizare judecătorească</i>	34 14 219 110 14 217 331 14 217	23 12 190	<i>Legea pentru timbrului din 1927</i>	2 32 498 84 32 498 89 32 498 171 14 222 424 8 121 425 8 121	
<i>Legea lichidării judiciare</i>	2 { 26 407 27 423 3 { 26 406 27 423 4 27 423 5 27 423 6 24 374 8 24 374 11 26 407 24 374 12 { 26 4 7 29 451	2 { 29 454 52 659 7 4 56 11 18 283 19 12 179 31 30 472 33 { 4 55 38 597 34 4 56 41 4 56 47 4 60 50 4 60 68 4 56 70 { 4 55 37 592 38 597 18 { 12 181 14 223 125 30 480 148 38 597 217 8 122 219 8 122 289 22 346 301 14 223 315 30 472	<i>Legea oficială națională I. O. V.</i>	<i>Legea germană pentru recunoașterea copiilor naturali</i>	<i>Legea pentru tutela (legea XX din 1877, în vigoare în Transilvania)</i>	<i>Procedura civilă Ardeleană</i>	522 38 601
		<i>Legea organiza- zării C. F. R.</i>	<i>Legea penitenciarelor</i>	25 36 567	<i>Legea ungară XLIII din 1890</i>	<i>Procedura penală Ungară</i>	
		28 18 288	40 24 382	<i>Legea pentru represiunea fraudelor în prepararea băuturilor alcoolice</i>	41 30 472 42 30 473 194 15 228 223 15 229 290 30 475 291 30 475 302 30 475 303 15 228 313 30 472 324 30 472 327 { 14 223 15 228 383 30 472 388 30 472 412 30 472 479 15 227 480 15 227 481 15 227 482 15 227 487 30 471 494 15 228		
		<i>Legea de orga- nizare judecătorească</i>	40 34 540 41 34 539 45 34 540 50 34 540 51 34 540	<i>Legea sanitară</i>	4 15 228		
		<i>Legea organiza- zării C. F. R.</i>	<i>Legea generală de pensuni</i>	305 31 490 336 31 492 429 31 492	<i>Legea ungară 54 din 1912</i>		
		28 18 288	9 40 631 74 24 382 77 22 351	<i>Legea speculei</i>	40 38 601		
		<i>Legea organiza- zării C. F. R.</i>	<i>Legea pensiunilor militare din 2 Sept. 1920</i>	7 31 492 11 31 492	<i>Legea de urmări- rire a Veniturilor Statului</i>		
		28 18 288	31 24 381	<i>Legea spirtului din 1930</i>	23 25 394 34 18 283 64 18 283 97 18 283		

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
<i>Regulamentul Adunării deputaților</i>	<i>Regulamentul legii de organizarea C. F. R.</i>	<i>Regulamentul legii judecătorilor de ocoale</i>	<i>Regulamentul portăreilor</i>	<i>Regulamentul Senatului</i>	<i>Regulamentul Serviciului interior al instanțelor din Ardeal</i>
113 18 284	114 18 288	42 12 181	219 4 60	141 27 429	164 14 222
160 27 432	<i>Regulamentul legii consolidărilor petrolifere</i>	99 3 45	202 4 60	142 27 429	<i>Regulamentul legii Statutului funcționarilor publici</i>
161 27 432	2 22 348	111 35 555	<i>Regulamentul privitor la legile și obiceiurile rășboiului pe uscat</i>	143 { 18 284 27 429	117 12 188
162 27 432	<i>Regulamentul de construcții al Municipiului București</i>	<i>Regulamentul legii generale de pensuni</i>	52 33 522	<i>Regulamentul serviciului interior al Curților și Tribunalelelor</i>	<i>Tratatul dela Trianon</i>
<i>Regulamentul legii agrare</i>	4 33 528	116 24 382		21 4 56	68 33 522
81 34 536		<i>Regulamentul legii persoanelor juridice</i>			168 33 522
111 32 507		16 9 140			
<i>Regulamentul legii avocaților</i>					
37 8 122					

Articole și monografii

N. Z. Pag.

A

ALEXANDRESCU PETRE: Limita dreptului de control a comitetelor de revizuire asupra deliberațiilor administrațiilor locale. (Notă la dec. Comitetului central de revizuire s. II, din 27 Mai, 1932).	36	572
ALEXANDRESCU TRAIAN: Curierul luni 1 Ianuarie	3	33
„ Discurs la înmormântarea lui C. Hamangiu	3	43
„ Legea pentru suspendarea până la 15 Februarie 1932 a actelor de urmărire și executare asupra bunurilor rurale. Răspunsuri date în calitate de raportor la întrebările puse în Senat.	4	57
„ Legea avocaților și situația stagiarelor.	7	103
„ Explicațiunea teoretică și practică a art. 285 c. civ. de Titu Bogdănescu. (Recenzie).	9	138
„ Noul director al revistei.	39	609
„ Usucapio lucrativa pro herede, de Alex. Minculescu. (Recenzie).	41	655
ANDRIȘESCU PETRE: Magistratura trebuie salvată.	1	8

B

BĂLLAN S. C.: Dacă o persoană juridică poate fi responsabilă penalicește. (Nota la sent. Trib. Ilfov, s. III, no. 164 din 1932).	12	190
„ Regimul procedural al cererilor conexe de trimitere în posesie. Răspuns la o notă.	27	421
BĂLESCU C. C.: Problema suspendării prescripției în materie de asigurare fluvială, dedusă din faptul ofertei și acceptării abandonului făcut asigurătorului. (Notă la dec. C. A. Buc. IV, 261 din 1931).	25	399
BELCIN S. L.: În jurul legii avocaților.	9	137
„ Pe marginea art. 210 din legea spiritului		

N. Z. Pag.

din 1930. Competința jandarmilor ofițeri de poliție judiciară, la constatarea contravențiilor la cap. VI și VII din lege.	31	485
„ Abuz de putere comis de un avocat în exercițiul funcțiunei sale.	36	564
BERNSTEIN BENEDICT: Informații comerciale. (Notă la Cas. fr. req. din 2 Decembrie 1930 și Trib. civ. Seine I din 21 Iulie 1930).	7	107
BOGDĂNESCU TITU: Bancruta și lichidarea judiciară.	29	451
„ Criza economică și criza de justiție.	32	502
„ Dispozițiunile art. 39 din legea asanării datorilor agricole constituie o prorogare numai a dreptului de a cere plata în cazul când cel obligat să o presteze este beneficiarul acestei legi. (Notă la sent. Trib. Tulcea no. 75 din 1932).	37	590
BRAGA C.: Contribuțiuni în materie de legislație C. F. R.	41	645

C

CĂPITĂNESCU GEORGE: În jurul unei jurisprudențe a Casației franceze.	15	230
CĂRLIGEL D.: Regulamentul de transport al C. F. R. și responsabilitatea în caz de accidente.	30	466
CASSVAN I.: Legea asupra suspendării executării silite privitoare la bunurile rurale și aplicațiunea ei în ce privește cambiile.	5	71
CERBAN ALEX.: Neasistența persoanelor al căror consimțământ este cerut de art. 1231 cod. civ. pentru facerea contractului matrimonial, nu dă naștere unei nulități relative, de care să se poată prevala numai soțul incapabil, ci atrage inexistența contractului matrimonial, care poate fi invo-		

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
cată de orice persoană interesată. (<i>Nota la dec. Cas. I, 301 din 5 Martie 1930</i>).	2	28	„ Neconstituționalitatea legii pentru asanarea datorțiilor agricole. Reflecții pe marginea deciziei Curții de casație.	40	629
„ Care sunt caracterul și efectele ordonanței de adjudecare în dreptul nostru? În ce mod și în ce moment proprietatea unui imobil urmărit se transmite dela debitor la adjudecator? (<i>Nota la Cas. III no. 1450 din 1930</i>).	39	617	„ Dacă toate sentințele sunt supuse prescripției ordinare din codul civil, indiferent de natura lor comercială sau civilă, sau dacă ele sunt supuse prescripției comerciale sau civile, după cum acțiunile cari au precedat acele sentințe au fost comerciale sau civile. (<i>Nota la dec. C. A. Buc. III, no. 150 din 1931</i>).	42	669
CHIRITOIU GH. M.: Instreținarea silită a pământurilor clăcășești. O latură a problemei.	13	196	CURIERUL JUDICIAR: 1 Ianuarie 1932.	1	1
CIUREA N.: Un regret.	1	3	„ Take Ionescu.	21	321
CODREANU S. I.: Participarea României la congresul internațional de drept comparat dela Haga (2—6 August 1932).	27	424	D		
„ Diferite spețe, note și informațiuni răspândite în revistă.	—	—	DÂRLEA FRATEA: O reformă utilă.	1	7
COGĂLNICEANU HOREA: Pe marginea unui articol.	38	600	DECUSARĂ C. E.: Conversiunea și asanarea datorțiilor agricole de d-l Constant Georgescu. (<i>Recenzie</i>).	6	96
COHEN G. IOSEF: Cronica lunii Mai 1932.	19	289	„ Propagande de la guerre d'agression comme délit du droit des gens, par Emil Stanislav Rappaport. (<i>Recenzie</i>).	14	224
CONSTANTINESCU ST. AL.: Magistratul.	33	519	„ Curierul Judiciar pe luna Septembrie.	35	545
CONSTANTINESCU JAC N.: Contractul de împrumut garantat cu ipotecă prin care debitorul s'a obligat să plătească în plus o sumă de bani destinată avocatului ce va face eventual formalitățile de urmărire, cuprinde în sine și o stipulație pentru altul? (<i>Nota la sent. Trib. Iași, secția I, no. 2193 din 1931</i>).	11	175	„ Drept fonciar comparat, de Virgil I. Veniamin. (<i>Recenzie</i>).	35	553
COSTIN ALEX.: Raportul delegaților români la congresul de drept comparat dela Haga.	35	546	„ La Législation douanière roumaine comparée aux législations étrangères, par Anastase H. Gheorghiu. (<i>Recenzie</i>).	40	640
CRISTOFORIANU E.: Saltul în necunoscut. Pe marginea conversiunii dator. agricole.	2	22	DEMETRESCU I. PAUL: Spre noul Cod de procedură civilă. Proba prin martori.	39	610
„ Drept comercial comparat, de prof. M. Hacman, vol. II. (<i>Recenzie</i>).	3	48	DEMOGUE R.: Des depenses et accidents au cours de la préparation d'un contrat.	29	449
„ Reprezentarea societăților anonime în justiție. (<i>Nota la deciziunea Cas. II, 675 din 1931</i>).	5	76	DOLINESCU C. CONST.: Inzestrările părintești, obligațiuni naturale, de George P. Docan. (<i>Recenzie</i>).	29	463
„ Dacă restituirile făcute de acreditat în contul prelevărilor din creditul deschis echivalează sau nu, date fiind condițiile în care s'a încheiat contractul de deschidere de credit, cu tot atâtea plăți parțiale din partea acreditatului. (<i>Nota la sent. Trib. Prahova s. II com. 1447 din 1931</i>).	6	94	DONGOROZ VINTILĂ: Observațiuni asupra ante-proiectului Codului de procedură penală.	3	39
„ Criza economică, criza morală și criza de drept.	14	214	„ Poliția judiciară, de I. Gr. Periețeanu. (<i>Recenzie</i>).	5	73
„ Câteva observațiuni asupra legii pentru lichidarea judiciară.	19 21 23	294 329 359	„ Infrațiunile falimentare și legea lichidării.	26	407
„ Cronica lunii Iunie.	24	369	„ Este admisibilă sau nu înscrierea în fals contra unui proces-verbal căruia legea îi atribuie forță probantă până la înscrierea în fals, dar care și-a pierdut această forță probantă din cauza unor vicii intrinseci? (<i>Nota la jurnalul Trib. Brăila s. I no. 10276 din 1932</i>).	38	607
„ Repercusiunile conversiunii asupra bugetului Statului.	25	392	DUCA G. I.: Cuvântare la înmormântarea lui C. G. Dissescu.	28	443
„ Numele comercial se poate cedă chiar când conține numele patronimic al cedentului. (<i>Nota la sent. Trib. Ilfov s. I com. no. 1967 din 1929</i>).	26	412	DUMITRESCU ST. DIMITRIE: Câteva chestiuni în legătură cu modul de călătorie pe căile ferate române a martorilor în procesele penale.	15	227
„ La Convention de Porte-fort, de Ionel I. Codreanu. (<i>Recenzie</i>).	27	424	DUMITRESCU D. GR.: Cu privire la urmărirea diurnelor parlamentare încasate anticipat pe timpul disolvării Corpurilor Legiuitoare. (<i>Nota la sent. Trib. Prahova s. IV, 185 din 1932</i>).	27	430

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
DUMITRESCU F. GR.: O omisiune din partea primelor instanțe cu prilejul judecării delictelor flagrante-silvice în provinciile alipite.	39	615	„ Cu privire la tariful avocaților. (<i>Nota la dec. Cas. I, 694 din 1931</i>)	8	122
F			„ Competința persoanelor ce pot pedepsi pe agenții administrativi însărcinați cu îndeplinirea procedurii și păstrarea tradiției vechilor legiuri în Ardeal. (<i>Notă la sent. Trib. Brașov s. I no. C. A. I. 1890, Mai 1930 din 1 Noembrie 1930</i>).	14	222
FRIEDMAN HUGO: Persoana care girează comerțul unei alte persoane care este titularul comerțului, poate fi declarată în stare de faliment? (<i>Nota la dec. C. Ap. Buc. s. II, no. 127 din 1931</i>).	40	634	KRAMER EMIL: Câteva note pe marginea a-sanării datoriilor agricole.	36	561
FUNDĂTEANU PREDĂ (căpitan comandor): Aspectul juridico-economic al prizelor maritime și justificarea convențiilor internaționale în timpul războiului maritim	21	327	L		
	22	342	LĂZĂRESCU EM. ALEX.: Fundamentul dreptului.	8	113
G			LEMEȘ M.: Termenul de recurs după noua lege a Curții de Casație din 1932.	18	281
GALEȘESCU PYK D.: Particularismul Dreptului maritim.	22	337	„ Se poate face apel în contra ordenanței date conform art. 2 din legea proprietarilor? (<i>Nota la dec. Cas. I, no. 828 din 1931</i>).	42	664
	25	385	LESVIODAX AL.: Pe marginea legii timbrului.	17	265
„ Cronica luni Iulie.	27	417	M		
GANE N. ALEX.: O scurtă lămurire.	3	38	MANOLESCU EM. RADU: Magistratura și justiția penală.	18	275
„ Dare de seamă a activității Consiliului legislativ.	7	97	„ Intre textul legii și echitate.	22	345
GEORGESCU CONST. (COLONEL): Tabla de materii pe anul 1932 și diferite spețe și note răspândite în revistă.			MARINESCU G. N.: Dacă principiile din Constituție prin cari se monopolizează subsolul întregii României fac excepție dela regula generală edictată prin art. 17 și 131 din Constituțiune, după care „nimeni nu poate fi expropriat fără justă și prealabilă despăgubire”. (<i>Notă la dec. Cas. II, no. 134 din 1931</i>).	1	15
GEROTA D. D.: Dacă dispozițiunea art. 19 din legea Concordatului modificată în 1930 ca plata cotelor concordatate să se facă în rate trimestriale poate fi încălcată prin deciziunea majorității creditorilor?	23	357	MATEI V. CONST.: Note în jurul discuțiilor art. 42 din legea timbrului față de art. 57 din legea accelerării.	35	548
GHEORGHIU M. N.: Detașări în magistratură.	12	179	MAXIM G. D.: Conceptul real al minorităților și sub-secretariatul de stat minoritar.	11	161
GROSSU D. S.: Considerațiuni pe marginea art. 12 din legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la execuțiunea silită.	15	229	„ Cu privire la aplicarea unor dispozițiuni din legea pentru constituirea și funcționarea întreprinderilor private de asigurare. (<i>Notă la jurn. C. Ap. Buc. I, no. 1107 din 1932</i>).	15	235
GRUNBERG ELIAS: Legea avocaților și situația stagiilor.	7	102	„ Tot în jurul unei jurisprudențe în materie de asigurare.	17	262
GUSTI D.: Cuvântare la înmormântarea lui C. G. Dissescu.	28	442	„ Legea lichidării judiciare permite continuarea de comerț.	24	373
H			MEITANI RADU: Considerațiuni asupra evoluțiunii Dreptului internațional.	28	436
HILLARD VICTOR: Naționalitatea persoanelor juridice.	10	145	MOLDOVANU SABIN: Caracterul încheierii de trimitere în posesiune.	32	497
I			„ Caracterul juridic al actelor de procedură netimbrate.	35	549
ILIESE ANTON: Cambiile semnate de ofițerii activi în Bucovina.	37	585	N		
IOEL R.: Lichidarea judiciară.	18	280	NEAGU-NEGRILEȘTI D. IOAN: Cine are dreptul să prezideze adunările obștiilor moșnenești.	12	181
IONESCU-DOLJ I.: Principii de drept internațional privat în legislațiunea pozitivă română, de Victor Hillard. (<i>Recenzie</i>).	24	377			
J					
JIVAN IOSIF: Constatarea averilor românești la composesoratele din Ardeal.	34	535			
K					
KOSTACHI AL.: Sărmanul justițiabil.	1	9			

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
NEGRU NICOLAE: Pensia alimentară și dreptul femeii de a-și părăsi soțul în timpul divorțului sau înainte.	14	210	„ Chestiuni profesionale cu privire la înaintarea pe loc a magistraților.	41	649
NEGULESCU PAUL: Cu privire la urmărirea de către Ministerul de finanțe a diurnelor încasate anticipativ de parlamentari pe timpul dizolvării. (<i>Nota la dec. Cas. S. U. no. 60 d'n 1929</i>).	18	284	POPOVICI Z. C.: Un răspuns relativ la legea avocaților.	11	165
„ Cuvântare la înmormântarea lui C. G. Dissescu.	28	443	PUȘCARIU EMIL: Observațiuni asupra proiectului de lege al monopolului vânzării spiritului și băuturilor spirtoase și a taxelor de consumație pe băuturile nemonopolizate.	17	261
N. R.: Legea contribuțiilor directe adnotată și comentată de L. Davidoglu. (<i>Recenzie</i>).	32	504	R		
NIBOYET: Observations sur les dispositions de droit international privé du projet de Code de commerce roumain.	14	209	RĂDULESCU ANDREI: Legalitate și dreptate.	2	17
O			„ Cuvinte despre cunoașterea Dreptului.	4	49
OTETELIȘANU AL.: Lecțiuni de deschidere a cursului de Drept civil comparat (16 Noembrie 1931).	19	296	„ Siguranța Dreptului.	6	81
P			„ Studii filosofico-giuridici dedicați a Giorgio del Vechio.	12	177
PĂCURARU I. M.: Considerațiuni asupra art. 285 c. c., de C. Sion. (<i>Recenzie</i>).	6	96	„ Isoarele Dreptului civil și comercial român.	20	305
„ Curs de Drept civil, vol. III, de Florin Sion. (<i>Recenzie</i>).	19	300	„ Tendințe românești spre Dreptul italian.	23	353
PASCU RADU: În legătură cu salarizarea magistraților.	1	6	RALEA JEAN: Recursul penal mai poate să fie introdus și direct la Curtea de Casație? Legea din 29 Martie 1932.	24	376
PELIN N.: Conversiunea datoriilor agricole.	4	54	RARINCESCU G. C.: Inamovibilitatea magistraților și limita de vârstă.	5	65
„ Registrele fonciare din Bucovina, de Corneliu Gheorghian. (<i>Recenzie</i>).	15	231	REVICI S.: Dacă judecătorul de ocol poate încuviința sechestrarea veniturilor generale ale unui nemșcător ca măsură asigurătoare. (<i>Nota la sent. Trib. Ilfov s. I, com. no. 945 din 1930 și la sent. aceluiaș Trib. s. IV-a c. c. no. 884 din 1931</i>).	3	45
PERIETEANU GR. I. (IPER): Chestiunea competenței în caz de calomnie prin presă. Înțelesul și întinderea excepțiunei stabilite prin art. 26 lit. c din Constituție. (<i>Nota la sent. trib. Ilfov s. III c. c. 3058 din 1931</i>).	11	167	RIPERT GEORGES: L'Unification du Droit Aérien.	16	241
„ Curierul luni Martie.	13	193	ROMAN VALERIU: Inamovibilitatea judecătorească, garanție constituțională.	21	324
„ Responsabilitatea penală a medicilor. (<i>Nota la dec. Cas. II no. 5527 din 1931, 6591 din 1931 și dec. C. A. Timișoara N. P. II, 3788—335/1928 din 14 Oct. 1930</i>).	30	475	ROMESCU VICTOR: Acțiunea posesorie. Cum a luat naștere slaba apărare ce aduce proprietății. Mijloacele de îndreptare a acestui rău.	32	501
PETIT EUG.: Capacitatea juridică a femeii măritate.	28	433	„ Propuneri pentru unificarea legislativă. Prepunere pentru unificarea legii judecătoriilor și a probelor obligațiilor și a plății.	33	519
„ Controlul averilor. Ce se face cu averea nejustificată? Confiscare sau impozit de 90 la sută.	32	503	S		
„ O dispoziție bună care devine rea.	34	529	SACHELARIE A. OVIDIU: Considerațiuni asupra situației bancruțarilor în urma admiterii beneficiului legii lichidării judiciare.	26	403
„ Legea judecătoriilor adnotată, de Radu Em. Manolescu. (<i>Recenzie</i>).	34	536	SAFIRESCU AUREL: Constantin Hamangiu.	3	42
„ O critică a bugetului.	37	577	SCHOENFELD BERNARD: Clasele în patentă fixă.	36	564
POPESCU-COPUZ I.: Despre succesiunea între soți.	39	613	SCHOR MAXIMILIAN: Note la legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită din 11 Iulie 1929.	5	67
POPESCU PETRE: Pe marginea unui articol. Apropos de organizarea grefelor instanțelor de fond.	11	164	SCHWEFELBERG A.: Legea asupra suspendării executării silite privitoare la bunurile rurale și aplicațiunea ei în ce privește cambiile.	5	71
„ Drepturile funcționarului inamovibil reintegrat de justiție și ale înlocuitorului său.	24	374			

	N. Z.	Pag.
SCRIBAN ȘTEFAN: Autoritatea de fapt a hotărârilor.	31	481
SCRIBAN R. TRAIAN: Observațiuni. Avansări fără spor de salariu. Dreptul de a lupta. Dreptul de a scri. Răpirea salariului gradului. Salariile ruralilor.	1	5
„ Curs de Drept civil, de Florin Sion. (Recenzie).	1	16
„ Despre obligațiuni, de N. Jac Constantinescu. (Recenzie).	13	197
„ Dreptul și procedura execuțiunii silite în Bucovina, de Oreste P. Târnaveanu. (Recenzie).	14	224
„ Necesitatea de a se reglementa modul cum au a se efectua anchetele contra magistraților.	20	313
„ Când sunt două cereri de trimitere în posesiune, afacerea se trimite în ședință publică spre a se judecă în contradictoriu. (Nota la j. Trib. Muscel din 13 Mai 1932).	23	368
„ Observațiuni asupra modului cum instanțele judecătorești judecă și situația și tratamentul judecătorilor.	29	452
„ Omenia în conduita magistratului și în distribuirea Dreptății.	33	517
„ Legea accelerării de N. Jac Constantinescu. (Recenzie).	33	520
„ Responsabilitatea civilă, de Dimitrie I. Alexiu. (Recenzie).	41	656
SERBAN C. VASILE: Cu privire la reforma procedurii penale. Camera de consiliu corecțională.	8	114
SESCIOREANU G.: Regimul juridic al societăților cooperative după legea din 1929, de C. C. Zamfirescu. (Recenzie).	35	553
	15	225
	18	274
SIPSOM CONSTANTIN: Indreptări sociale și economice.	19	293
	21	322
	26	401
SOLOMONESCU GEORGE: Recrutarea și înaintarea funcționarilor judecătorești. Constatări și propuneri.	8	118
ȘPEER SIGMUND: Societățile anonime simulate, de D. D. Gerota. (Recenzie).	36	566
ȘTEFĂNESCU ALEX.: Ceva despre formarea complexelor de judecată.	4	55
„ Formarea complexelor și art. 148 din legea organizării judecătorești.	38	597
ȘTEFĂNESCU D.: Vorbiți, scriți românește...	1	8
„ „Nu se plătește...!”	38	599
STOENESCU I. ILIE: Asupra răspunderii comitenților ocazionali. (Nota la dec. Cas. I, no. 1 din 1928).	10	151
„ Art. 21 din legea chiriilor dela 7 Aprilie 1932, conține dispozițiuni de drept comun?	42	660
STOICA PETRE: Efectele de pe cererea de divorț și publicitatea lor.	34	533

	N. Z.	Pag.
STRAT GHEORGHE: Observații asupra legii pentru lichidarea judiciară.	27	423

T

TĂNĂSESCU G. TEODOR: Legea liniștei publice, comentată și adnotată, de I. Gr. Periețeanu și Al. Fulga. (Recenzie).	37	587
TEODORESCU C.: Documente Putnene de Aurel V. Sava. (Recenzie).	12	182
„ Protecția coposesorie. Exercițiul acțiunilor posesorii între coproprietari.	34	530
„ Sistemul român de sancțiune a formalității legale de constituire a societăților de capitaluri.	38	594
THEODORESU M. VASILE: Pe marginea legiurilor postbelice. Inconstituționalități.	42	657
THEODORIAN-CARADA M.: Despre un curs elementar de drept bisericesc comparat.	33	513
THEODORU L. P.: Termenul de prescriere al privilegiului fiscoșului în caz de neplata taxelor succesoriale când imobilul succesoral a fost achiziționat de un terț. (Notă la dec. C. A. Constanța, no. 317 din 1931).	21	334
TOMIȚĂ M. IOAN: Note pe marginea ultimei mișcări în magistratură.	28	442
TRANCU-IAȘI GR.: Drepturile civile ale femeilor.	3	36
„ Un document istoric cu privire la organizarea corpului de avocați.	8	116
„ Curierul pe luna Fevruarie 1932.	9	129
„ Idem pe luna Aprilie 1932.	17	257
„ Cronica judiciară pe Octomvrie 1932.	37	579

U

UDREA HARITON: Traian Broșteanu, Arbitrariul și relativitatea formulilor doctrinale cu privire la aplicarea legilor în timp. (Recenzie).	32	504
„ Simple observații.	34	534
„ Spre Dreptul Social.	41	641
UN MAGISTRAT: Din aspectele mizeriei cu modalități.	28	441

V

VASILESCU PETRE: Cronica pe luna Noemvrie. Pactele sovietice de neagresiune. Problema desarmării și revendicările Germaniei.	40	625
VASILIU G. CONST.: Garanțiile constituționale ale dreptului de creanță. Observațiuni asupra neconstituționalității legii conversiunii.	41	642
VEILER M.: Ce avere urmează a fi sigilată de judecătorul sindic la declararea unui comerciant, precum și dacă în materie de faliment există calea opoziției la aplicarea sigililor conform procedurii civile sau cei lezați trebuie să recurgă numai la calea revandicării prevăzută de art. 812 C.		

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
com. (Notă la sent. Trib. Iași. s. III-a no. 950 din 1931).	27	426	VRĂBIESCU GEORGE: Proiectul codului de justiție militară. Observațiuni și propuneri.	9	133
„ Dacă un creditor al unui coindivizar poate aplica un sechestrul asigurător pe averea comună. (Notă la dec. C. A. Iași, s. I-a no. 100 din 1932 și la sent. Trib. Iași s. III-a, no. 50 din 1931).	41	653	VULPESCU C.: Discurs la înmormântarea procurorului general Alex. S. Ballan dela Curtea de apel Brașov.	33	521
VELESCU ALEX.: O primejdioasă propunere. Responsabilitatea pecuniară a magistraților.	1	4	W		
„ Edgard Feder. Les aspects juridiques dela vente tempérament des meubles corpores. (Recenzie).	23	363	WORTAMAN CONST.: Dacă judecătorul de ocol poate încuviința sechestrarea veniturilor generale ale unui nemiscător ca măsură asigurătoare. (Notă la sent. Trib. Ilfov s. IV-a c. c. no. 884 din 1931 și la sent. aceluiaș Trib. s. I-a com. no. 945 din 1930).	3	45
„ Cronica lunii Octomvrie 1932.	37	584	„ Dreptul de apel în contra sentinței de respingerea opoziției mandantului sau destinatarului la notificarea mandatarului sau cărăușului. (Notă la dec. C. A. Buc. s. IV-a no. 114 din 1932 și s. V-a no. 3307 din 1932).	39	621
VERZEA IOAN: Mențiunea în registrul de transcriptiuni petrolifere a unei hotărâri executare o face opozabilă tuturor terților. Prelungirea unei concesiuni prin simplă petițiune adresată președintelui tribunalului e suficientă, iar transcrierea prelungirii în registrul petrolifer o face opozabilă terților. (Notă la dec. C. A. Buc. III, no. 308 din 1931).	22	348	X		
VITZU M.: Cererea nouă de modificare a condițiilor vechiului concordat odată admis în principiu face imposibilă cererea de revocare pentru neîndeplinirea condițiilor vechiului concordat. (Notă la sent. Trib. Ilfov, s. I-a com. no. 2255 din 1932).	42	672	XENI C.: Legea minelor comentată și adnotată de d-nii G. D. Dumitrescu și Gr. T. Dobrescu, avocați. (Recenzie).	31	486
VRĂBIESCU G. NIC.: Care este valoarea juridică a semnăturii puse în dosul unei cambii atunci când nici o mențiune nu o întovărășește? Semnătura trebuie socotită ca gir sau poate fi socotită și ca aval? (Notă la sent. Trib. Dolj s. III-a no. 607 din 1931).	41	650	Z		
			ZADIK IOAN: Cu privire la interpretarea art. 1188 C. civ. Înțelesul cuvintelor „nu există” din acel articol trebuie luat în sens larg, că partea se găsește în imposibilitate de a prezenta actul, indiferent dacă i s'a furat, i s'a distrus, sau este în mâinile părții adverse. (Nota la dec. C. A. Buc. s. II-a no. 237 din 1931 și la jurn. Trib. Ilfov s. notar. at, no. 12.766 din 1931).	39	624

Jurisprudența Română și Streină

ABUZ DE DREPT: V. Cambie și Contract de muncă.

ACT AUTENTIC: 1. Cuvintul *nu* ce există întrebuit de legiuitor în art. 1188 c. civ., trebuie înțeles în sensul că actul nu există, fie că s'a pierdut, fie că partea din alte cauze, este în imposibilitate de a prezenta actul original, cum este în speță, fiind reținut de partea adversă. (C. A. Buc. II, 237 din 1931. Adnotată de Ioan Zadik).

2. Potrivit disp. art. 1188 c. civ., când originalul unui act este pierdut sau distrus, Trib. poate, față cu părțile prezente sau che mate în formele legale, să libereze părților în drept o copie care să țină loc originalului.

În speță însă, constatându-se că originalul este deținut de partea adversă nu este

locul a se aplica dispozițiunile art. 1188 c. civ. (Trib. Ilfov s. notariat, j. 12766 din 1931. Adnotată de Ioan Zadik).

— Vezi și Executare.

ACT DE GUVERNĂMÂNT: V. Rechizițiuni.

ACT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ: V. Vânzare.

ACȚIUNE ÎN ANULARE: V. Competință și Dotă.

ACȚIUNE CAMBIALĂ: 1. Legiuitorul comercial a pus la dispozițiunea posesorului unei cambii două acțiuni: una cambială directă contra obligațiilor cambiali direcți și alta cambială de regres contra obligațiilor cambiali de regres.

Dispozițiunile art. 1104 cod. civ. privitoare la plăți sunt aplicabile și în materie comercială, deci posesorul cambiei știind cine este emitentul, trebuie să prezinte cambia la plată, iar în caz de refuz nu este obligat a în-

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

deplini nici o altă formalitate, decât perde-
rea acțiunii cambiale prin prescripția conf.
art. 949 cod. com.

În speță, reclamantul, posesorul cambiei
mulțumindu-se să acționeze în judecată nu
mai pe obligații direcți, nu era ținut să dre-
seze protest. (*Trib. Romanași, s. II, 124 din*
1930).

2. O acțiune cambială semnată de o per-
soană care nu avea imputernicirea socială
dată conf. art. 96 cod. com. este nulă. (*Trib.*
com. Ilfov, s. II, 782 din 1932).

3. În principiu, când cambia de garanție
are scadența anterioară celeleia din raportul
fundamental (contractul de cont curent), iar
părțile n'au prescurtat scadența acestui ra-
port, astfel ca să coincidă cu a cambiei, pri-
mitorul este în drept, după ajungerea cam-
biei la scadență, să intente acțiune cambia-
lă pentru a încasa valoarea cambiei drept
garanție, transformând astfel garanția cam-
bială în garanție pe bani.

Prin urmare în speță, chiar dacă creanța
reclamantei rezultând din raportul funda-
mental de împrumut, nu este încă exigibilă,
acțiunea cambială introdusă pe baza cam-
biilor de garanție este admisibilă. (*Trib.*
Ilfov s. II com., 479 din 1932).

ACȚIUNE ÎN DAUNE: V. Competință.

ACȚIUNE PAULIANĂ: 1. Conform art. 975 c. civ.
toate actele viclene pot fi atacate de credi-
torii prejudiciați, iar cuvântul „acte” cu-
prinde atât actele făcute între părți, cât și
actele făcute de ele în fața justiției, fie pe
cale grațioasă, fie pe cale contencioasă, căci,
chiar hotărârile, intervenite în urma înle-
gerii frauduloase de mai înainte a părți-
lor, nu sunt decât consumațiunea complectă
a fraudei și legea — în atare caz — nu le
permite menținerea, ci, făcând aplicațiunea
principiului din art. 975 c. civ. anulează ho-
tărârea pronunțată și chiar executată cu fra-
udă în contra creditorilor, iar anularea ac-
telor de asemenea natură, se poate cere pe
cale de acțiune principală, cât și pe cale de
apărare, precum și conform art. 399 pr. civ.

2. Condițiunile esențiale cerute pentru ad-
miterea unei acțiuni pauliane sunt ca, recla-
mantul să probeze: 1) Existența legală a cre-
anței sale față de părât, 2) Că, acea creanță
este anterioară actului atacat; 3) Prejudiciul
— *eventus damni*, — pe care i l'a cauzat
actul atacat; 4) Frauda debitorului, în sen-
sul că debitorul a avut cunoștință de preju-
diciul, pe care urma să i-l cauzeze, prin
diminuarea patrimoniului său prin acel
act, și 5) Conivența terțiului achizitor la
frauda debitorului; cu alte cuvinte că și
a cel terțiu a fost conșcious fraudis, că a știut
și a fost de rea credință, când, împreună cu
debitorul, a săvârșit actul ce se ataca. (*Trib.*
Muscel s. I, 264 din 1932).

ACȚIUNE PRINCIPALĂ: V. Ordonanță presi-
dentială.

ADERARE LA APEL: V. Asigurare.

ADJUDECARE: 1. Deși, la primul termen de
vânzare a rezultat un preț mai mare decât
cel fixat prin licitație, dacă acest preț nu co-
respunde celui real, instanța de urmărire
își păstrează dreptul suveran de apreciere
— și nu este ținută să adjudecă imobilul,

potrivit art. 7 al. 1 din legea pentru modifi-
carea unor dispozițiuni din execuțiunea si-
lită, fiindcă încheerea instanței n'are caracte-
rul de autoritate de lucru judecat, și poate
să revină, când debitorul se opune la adju-
decare pe motive temeinice, chiar când își
exercită acest drept în ziua adjudecării.
(*Trib. Mehedinți, s. I, Proces-verbal 14465*
din 1931).

2. Până în momentul depunerii prețu-
lui, adjudecatorul nu este cumpărător al i-
mobilului în sensul codului civil, deoarece
adjudecarea asupra sa este numai o formă
de procedură, care prin ea însăși nu i dă
nici un drept asupra imobilului, vânzarea
neperfectându-se decât atunci când condi-
țiunea suspensivă care este depunerea pre-
țului, s'a îndeplinit.

Prin urmare fiind vorba în asemenea caz
de o vânzare sub condițiunea suspensivă a
depușerii prețului, urmează că dacă adju-
decatorul nu-l depune, și imobilul este re-
vândut în contul său, această revindere dis-
truge, ab initio, prima adjudecare față de
care falsul adjudecator este considerat ca și
cum n'ar fi existat și de aceea taxele de în-
registrare pe care el le-ar fi achitat eventual
către Stat, urmează să-i fie restituite dacă
imobilul a fost din nou scos în vânzare și
s'a adjudecat asupra altei persoane, care a
plătit o nouă taxă de înregistrare.

Intr'adevăr în aceste cazuri există o sin-
gură transmisiune de proprietate și conf.
art. 48 și 52 din legea timbrului nu se pot
percepe două taxe de înregistrare la o sin-
gură transmisiune de proprietate. (*Cas. III,*
1450 din 1930, Adnotată de prof. Al. Cerban)
— Vezi și Vânzare.

ADOPTIUNE: 1. O adopție încuviințată de ju-
decătoria domiciliului adoptatului, iar nu
de aceea a domiciliului adoptatorului, nu
poate fi declarată, pentru acest motiv, nulă,
decât dacă în dosul ei s'ar ascunde vreo
intenție de fraudă. (*Cas. I, 2392 din 1930*).

2. Adopția primind o reglementare insti-
tuțională, ea se privește prin scopul pe ca-
re-l urmărește, care este acel de a crea o
filiație civilă. Din această cauză raporturile
ce se creiază prin adopție, nu vor fi numai
între adoptator și adoptat ci ele se întind
și la copiii adoptatului. Tot din cauza ra-
portului de filiație și locul pe care-l are
soțul adoptatului este același cu locul pe ca-
re-l are soțul în familia de sânge, față de
părintele celullalt sot. Față de aceste rapo-
rturi, pensia alimentară nu există numai
între adoptator și adoptat, ci ea se întinde
și la copiii adoptatului, cum și la soțul a-
cestuia. (*Trib. Ilfov s. III, 219 din 1932*).

3. Legea jud. ocol. prin art. 50, prevede
că aceste judecătoria sunt competente să se
pronunțe asupra actelor de adopție ale lo-
cutorilor din ocoalele respective, confor-
mându-se art. 312, 320 și 323 c. civ

Intrucât art. 50 suscitată este conceput în
termeni generali și nu face nici o distincție
pentru cazul când judecătoria de ocol cu-
prinde pe lângă comune rurale și o parte
sau întregul oraș de reședință de județ, de-
venind astfel judecătorie mixtă, — nu ră-
mâne nici o îndoială că, o asemenea ju-

16 253

22 351

24 382

14 220

39 616

7 103

13 207

28 444

N. Z. Pag.

decătorie fiind competente de a se pronunța asupra actelor de adopție ale locuitorilor din întreg ocolul său, este competente a se pronunța și asupra actelor de adopție cari privesc pe locuitorii din orașul de reședință, cari intră în ocolul său. (*Cas. I, 298 din 1932*).

35 555

AGENȚI ADMINISTRATIVI: V. Competință,

AGENȚI FISCALI: V. Contencios administrativ,

AMENDĂ: V. Timbru.

ANCHETA DISCIPLINARĂ: V. Funcționar la C. F. R.

ANGAJAREA BUGETULUI: V. Vânzare,

ANTICHREZĂ: 1. Clauzele de inalienabilitate din convențiunile părților, aducând atingere dreptului lor de a putea dispune de bunul ce le aparține și scoțând din comerț aceste bunuri. — restrâng, prin aceasta, capacitatea de înstrăinare a părților, ceiace conform art. 475 c. c. nu poate avea loc decât prin lege; în același timp aceste clauze aduc atingere principiului fundamental de economie politică, care cere libera circulație a bunurilor.

În lipsa însă a unui text precis care să le declare ilicite, aceste clauze nu pot fi considerate ca atare decât dacă condiția de a nu înstrăina este impusă în mod absolut, fără limită și nici o restricție căci numai atunci atingerea pe care o aduc capacității persoanelor și interesului general, are un caracter deplin și permanent.

2. Potrivit regulilor de la interpretarea convențiunilor, clauza de inalienabilitate inserată într-un act de antichreză trebuind să fie interpretată în sensul de a putea primi un efect prin ea însăși, acest efect este deosebit și distinct de efectele derivând din sarcinile personale luate de debitor prin aceeași convențiune, sau cele eduse din clauzele rezolutorii exprese sau subînțelese.

O asemenea clauză lovește de o indisponibilitate reală bunul respectiv și ca atare odată ce actul de antichreză este transcris, orice înstrăinare făcută în disprețul ei, este nulă. (*Cas. I. 553 din 192*).

29 456

APEL: V. Asigurare, Faliment, Intervențiune forțată, Legea Agrară, Legea Proprietarilor, Mandat, Mandat de arestare, Moarte prezumată, Moratoriu Antefalimantar, Opoziție, Ordonanță prezidențială, Procură și Societăți Anonime.

ARDEAL: 1. În Ardeal, în contra încheierilor date de a doua instanță, în chestiuni referitoare la ordonanța execuțiunii, sau a sechestrului, se admite un al doilea recurs. În privința căruia se aplică dispozițiunile din pr. c. relative la această cale de atac.

Acest al doilea recurs nu este însă identic recursului prevăzut de legiuirile din vechiul regat, al cărui echivalent în pr. c. ard. este numai „cererea de reviziune“, ci el este o cale de atac specială, de care este susceptibilă numai o încheiere care în mod obișnuit se rezolvă în Camera de Consiliu, fără ascultarea părților și numai pe baza actelor dela dosar și un asemenea recurs nu poate fi îndreptat nici odată în contra unei sentințe.

Legea organică a Inaltei Curți din 1925, prin art. 79 și 81 au abrogat însă această

cale specială de atac, prevăzută de art. 40 legea 54 din 1912, deoarece aceste texte dispun, că sentințele, deciziunile și încheierile date, după promulgarea ei, de o a doua instanță în orice procedură litigioasă, sau grațioasă, sunt desăvârșite din momentul comunicării și în contra lor nu se admite altă cale de atac decât numai recursul în casare conform dispozițiunilor legii pentru Curtea de casație.

Prin urmare în cazul când în contra unei asemenea încheieri se introduce un recurs, termenul pentru introducerea lui este cel prevăzut de legea Curții de casație pentru recursuri, în genere, nu cel special, din legiuirile locale întrucât ele fiind abrogate, un asemenea recurs nu poate avea ființă legală decât numai pe baza legii Inaltei Curți de casație, iar nu a legiuirilor ungare. (*Cas. S. U., 58 din 1931*).

38 601

2. După principiile de drept din Transilvania, simplul consimțământ nu transmite proprietatea, ci numai intabularea în cărțile funduare.

În instanța de expropriere pentru utilitate națională trebuind să fie citat proprietarul, este bine citat vânzătorul, când nu s'a făcut intabularea, fiindcă acesta a rămas proprietar, iar cumpărătorului, în conformitate cu art. 90 din legea agrară din Transilvania, pentru pretențiile avute, nu-i rămâne decât să-și le valorifice asupra contravalorii imobilului expropriat. (*Trib. Ilfov, s. III, 1265 din 1932*).

40 639

ARENDA: Modificarea unui contract de arendă, încheiat cu o primărie, nu poate fi consimțită decât de organele prevăzute de legea administrativă pentru încheierea unor asemenea convențiuni.

Primirea arendei cuvenite unei primării este însă un act de pură administrație, privind perceperea veniturilor unui bun al comunei, iar nu un act de dispoziție, ca atare primirea ei intră în atribuțiunile primarului, care poate să o încaseze, fără să aibă nevoie de abilitate specială din partea consiliului comunal; de aci urmează că primirea unei arende într-alt mod decât cea indicată, în contract, nu poate constitui o modificare a lui. (*Cas. I, 463 din 1931*).

18 286

ASIGURARE: 1. Măsurile prescise de al. II și III al art. 51 din legea pentru constituirea și funcționarea întreprinderilor private de asigurare și reglementarea contractului de asigurare fiind aplicțiunea unor norme de procedură, au putere retroactivă; și deci se aplică și în litigiile în curs de judecată, bazate pe contracte de asigurare anterioare legii.

2. În aceste condițiuni, apelul făcut de o societate de asigurare, condamnată la prima instanță, este nevalabil dacă nu este însoțit de recepisa Casei de depuneri, prin care să se dovedească depunerea sumei la care societatea a fost condamnată.

3. Măsura depunerii sumei prescisa de lege se aplică chiar și acelor cari ar adera la apelul societății de asigurare, pentru că posibilitatea aderării la apel a uneia din părți, conform art. 40 și 41 din legea accelerării este legată de existența unui apel. (*C. A.*

B. I. J. 1107 din 1932. Adnotat de D. G. Maxim). 15 234

4. Atât doctrina cât și jurisprudența sunt de acord a decide că recunoașterea despre care este vorba în art. 1865 al. a. cd. civ. nu este supusă nici unei formalități speciale, ea putând fi expresă sau tacită, putând rezulta dintr'o scrisoare sau chiar verbal, și fiind vorba de o afacere comercială, ea este supusă regulilor de probație prevăzute de art. 46 cod. com.

Ori, din scrisoarea societății intimată dela 31 Iulie 1922, rezultă că face abandonul vasului sinistat, fără a fixa pentru aceasta un termen. În ce privește facerea abandonului de către asigurat, asiguratorului, deși legea comercială nu se referă decât la asigurările maritime (art. 649 cod. com.), întrucât intimata a lăsat la latitudinea apelanților, aceasta constituie o recunoaștere a datoriei sub condițiunea de a se îndeplini formalitățile pentru abandonarea valabilă a vasului și deci potrivit art. 1865, prescripția a fost întreruptă, iar conform art. 1867 c. civ. această întrerupere face să se șteargă prescripția începută, creditorul neputând începe o nouă prescripție decât după ce actele întreruptive au încetat.

Prin urmare, în speță, întrucât dela începerea curgerii noii prescripțiuni și până la intentarea acțiunii (15 Ian. 1927) n'a trecut un an, conf. art. 954 cod. com., acțiunea reclamanților nu poate fi considerată prescrisă. (C. A. Buc. IV, 261 din 1931. Adnotată de C. C. Bălescu).

25 395

AUTENTIFICARE: Din textul art. 16 și 18 din legea autentificării actelor rezultă că, nestiutorii de carte și cari subscriu prin punere de deget, sau aplicare de sigilii, nu se pot obliga decât prin act autentic, dacă valoarea convenției trece de 150 lei.

Prin edictarea acestor dispozițiuni, legea autentificării a împlinit o lacună a codului civil care nu s'a ocupat de modul de a se obliga al celor cari nu știu carte și a luat o măsură de protecție în favoarea lor.

În categoria nestiutorilor de carte și celor cari semnează prin punere de deget, sau stampilă, intră și cei cari semnează în mod mecanic, fiind și aceștia în imposibilitate de a cunoaște cuprinsul actului. (Cas. I. 1601 din 1929).

2 30

— Vezi și Testamente.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT: 1. Dacă Comitetul agrar a constatat din examinarea mai multor împrejurări de fapt că, cererea de revizuire supusă judecării sale este introdusă în termen, — violează principiul autorității lucrului judecat dedus din această decizie, instanța de drept comun, sesizată cu o acțiune pe cale principală, pe baza cercetărilor dela instrucție, când decide că Comitetul agrar a decis că, cererea de revizuire este introdusă în termen, numai din cauză că, funcționarii Ministerului de domenii ar fi modificat data primirii cererii de revizuire.

Într'adevăr, atunci când Comitetul agrar a decis că, cererea de revizuire este introdusă în termen — a făcut-o în exercitarea dreptului de jurisdicție ce-l are dela lege,

deoarece chestiunea era în legătură cu cererea supusă judecării sale și soluționarea ei depindea de examinarea în fond a cererii de revizuire. — iar revizuirea a fost considerată în termen în afară de faptul material al rectificării făcute de funcționarii Ministerului. (Cas. I, 667 din 1930).

12 183

2. Hotărârile achitătoare în corecțional nu au autoritate de lucru judecat în instanța civilă, când pretențiile din fața acestei instanțe sunt născute din actul juridic, nu din faptul penal, supus judecării penale. (Trib. Ilfov s. III, c. c., j. 10 Martie 1932).

23 365

— Vezi și Adjuccare și Legea Vămilor.

AUTOMOBIL: V. responsabilitate.

AVAL: V. Cambie.

AVOCAT: V. Sechestru judiciar. Societăți anonime, Stipulațiune pentru altul.

AVORT: V. Rănire.

C

CALOMNIE PRIN PRESĂ: 1. Din desbaterile parlamentare ce au avut loc cu ocazia discuției Constituției dela 1923, rezultă că alianțul lit. c. de sub art. 26 a fost introdus pe cale de amendament, fiind propus, între alții, de către raportorul Constituției, d-l C. G. Dissescu; că, cu această ocazie, d-l C. G. Dissescu a declarat că numai atacurile personale, de viață intimă, de viață particulară, intră în prevederile constituționale restrictive, declarație confirmată și de ministrul agriculturii, în numele guvernului.

Rezultă așa dar, că, în spiritul Constituției ideea de viață particulară este una și aceeași cu viața intimă sau cu cinstea personală; deci, dacă atingerea adusă cinstei personale a unuia decurge dintr'o învinuire privind viața publică, pricina va merge spre judecare la Curtea cu jurați.

Ca urmare, când printr'un articol de ziar, se critică activitatea cuiva, ca funcționar public, atacurile referindu-se la viața sa publică, iar nu la viața sa particulară sau cinstea personală, pretinsa calomnie e de competența Curții cu jurați. (Trib. Ilfov s. III, 3658 din 1931. Adnotată de I. Gr. Pe-releanu).

11 166

2. O reclamațiune odată făcută, instanțele judecătorești și numai lor le revine sarcina de a da calificarea juridică a faptului reclamat și a-l încadra în textul legii. O petiție ulterioară a reclam. prin care sub motiv de a explica prima reclamațiune tinde a o restrânge numai la acuzațiile refritoare la viața sa privată este inoperantă, căci ar însemna ca reclamantul să indice instanța înaintea căreia voeste să se judece, ceea ce legiuitorul nu a permis, judecătorii firești ai inculpatului fiind o chestie de ordine publică.

Ori de câte ori dintr'o plângere în calomnie rezultă o pluralitate de fapte referitoare la viața privată cât și la cea publică a reclamantului, Curtea cu jurați care are plinitudinea de jurisdicție în materie de calomnie prin presă, trebuie să absoarbă competența excepțională a Tribunalului. (Cas. II, 3575 din 1932).

29 458

3. E de principiu că o reclamațiune odată făcută instanțelor judecătorești, și numai

lor, le revine sarcina de a da calificarea juridică faptului reclamat și de a-l încadra în textul legii, chiar în cazul unei acțiuni în calomnie reclamată direct de parte, căci a decide altfel ar însemna că acțiunea publică ar fi în mâna reclamantului, care deci ar putea să sisteze exercițiul ei, ceea ce legea nu a îngăduit decât în anumite cazuri limitativ enumerate, cum spre exemplu la adulter și loviri.

Ca urmare, o petițiune ulterioară a reclamantului, prin care, sub motiv de a explica prima reclamațiune, ar tinde să o retrângă numai la acuzațiunile referitoare la viața sa privată, este inoperantă, de oarece acțiunea publică fiind odată deschisă, nu poate lua sfârșit decât printr-o hotărâre judecătorească de achitare, absolvire sau condamnare și victima nu o poate modifica, căci ar însemna să indice instanța înaintea căreia nu se poate transactiona, reclamantul neavând acest drept decât asupra acțiunii private rezultate din delict și pe care o poate purta după voința sa.

4. Prin art. 26 din Constituție se prevede principiul general, că delictetele de presă se vor judeca de Curțile cu jurați, în afară de excepțiunile enumerate la punctele a, b, și c, acest din urmă aliniat cuprinzând calomniile, injuriile și difamațiunile aduse particularilor sau funcționarilor publici, prin care ar fi atinși în viața lor particulară sau cinstea lor personală, excepțiuni ce se vor judeca numai ca atare de tribunalele ordinare.

Consecința acestei dispozițiuni constituționale, după care Curtea cu jurați constituie instanța de drept comun în materie de calomnie săvârșită pe calea presei, iar tribunalul o instanță cu competență excepțională, este că ori de câte ori este vorba de o complexitate de imputațiuni calomnioase, referitoare atât la viața publică cât și la viața particulară a cuiva, deci susceptibile de a fi judecate de instanțe diferite, Curtea cu jurați, care are plenitudine de jurisdicțiune, trebuie să absoarbă competența excepțională a tribunalului. (C. A. Buc., II, 527 din 1931).

5. În ce privește acțiunea publică, nici partea civilă, nici Ministerul public nu dispune de dânsa, așa încât nu pot renunța în parte sau în totul asupra ei, drepturile părții civile, potrivit dispozițiunilor art. 9 pr. pen., referindu-se numai la renunțarea acțiunii pornite, care n'are nici o influență asupra acțiunii publice, decât în cazuri anume arătate și care acțiune publică se deduce înaintea tribunalelor corecționale, potrivit art. 178 pr. pen., fie prin ordonanța definitivă a judecătorului de instrucție, fie prin plângere directă a părții reclamante, rezultă, că, în oricare din aceste feluri va fi investit tribunalul, el trebuie să hotărască asupra tuturilor faptelor, așa cum au fost reclamate, orice acțiune trebuind să ia sfârșit printr-o singură hotărâre.

Ca urmare, când reclamația introdusă se referă atât la acuzații calomnioase privitoare la viața publică și politică a reclamantului, cât și la cinstea personală sau

sau viața sa privată, o asemenea reclamațiune are să fie judecată, prin prorogare de competență de către Curtea cu jurați, care e instanță de drept comun în materie de calomnii săvârșite pe calea presei. (Trib. Ilfov, s. IV, 1173 din 1931).

29 462

CAMĂTĂ: V. Contract de cont curent.

CAMBIE: 1. Cambiile date în garanție unei convențiuni nu pot fi retrase de garanți, creditorul putând să-și realizeze creanța și pe baza cambiilor, cumulativ sau succesiv cu urmărirea făcută în baza contractului, până la despăgubirea completă.

2. Folosirea cambiilor date în garanție nu constituie un abuz de drept decât în ipoteza când datoria principală derivând din contract ar fi în întregime achitată.

3. Nereșind culpa creditorului care tinde la realizarea creanței sale prin cambiile date în garanție, nu este locul la daune morale pentru protestarea acestor cambii. (Trib. Prahova s. II, com., 1447 din 1931). Adnotată de E. Cristoforeanu.

6 91

4. Potrivit art. 341 cod. com., pentru ca o cambie să fie caracterizată de domiciliată, trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni: 1) plata să se facă în altă localitate decât cea indicată a reședința emitentului; 2) la o altă persoană, adică prin altă persoană sau de altă persoană decât emitentul.

În speță, cambiile fiind emise în orașul Balș și plata menționată a se face în acelaș oraș, cambiile nu au caracterul de cambii domiciliată. (Trib. Romanași, s. II, 124 din 1930).

16 253

5. Simpla iscălitură în josul unei cambii poate constitui un aval, atunci când din circumstanțe judecătorești fondului pot vedea că intențiunea semnatarului a fost ca să cauzioneze pe emitentul cambiei.

Pentru ca să fie gir trebuie ca polița să fi circulat. (Trib. Dolj s. III, 607 din 1931. Adnotată de Nic. G. Vrăbiescu).

41 649

— Vezi și Acțiune Cambială.

CAPTURĂRI DE VASE DE COMERT INAMICE: V. Prize maritime.

CASA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR STATULUI: V. Contencios administrativ.

CASE DE PROSTITUȚIE: 1. Din complexul disp. decretului de grațiere N°. 1930 din 1931 rezultă că, ceiace legiuitorul a voit să excepteze dela beneficiul grațierii a fost, în materie de speculă, numai acele infracțiuni, din orice lege ar rezulta, cu ajutorul cărora cel condamnat a realizat, sau a căutat să-și asigure, un câștig ilicit, acest element determinând caracterul de speculă ilicită, prevăzută de art. 8 al menționatului decret.

2. În conformitate cu disp. art. 305 legea sanitară din 1930, casele de prostituție și orice stabilimente sau localuri unde se practică prostituția, cu femei găzduite, sau frecventând alari localuri, sunt cu desăvârșire interzise; iar prin al. următor, contravențiunile la aceste dispozițiuni, precum și acei cari exploatează sub orice formă femeile, practicând prostituția, se pedepsesc cu amenzi dela 5—10.000 lei, iar în caz de recidivă cu închisoarea.

3. Infracțiunea comisă de o persoană care patronează ocașă de prostituție, găz-

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

duind și exploatând femeii cari practică prostituția, are un caracter de speculă în sensul decretului de grațiere din 8 Iunie 1931 și ca atare contravenientii aceștia nu beneficiază de clemența acordată prin menționatul decret, fapta lor fiind exceptată în mod expres. (Cas. II, 2812 din 1932).

31 490

ERERI DE STRĂMUTARE: V. Comisiuni disciplinare.

ESIUNE: 1. Dacă debitorul căruia nu i s'a notificat și nu a acceptat cesiunea, a plătit cedentului o parte din valoarea creanței, fără rea credință și dacă totuși creditorul a vândut cesionarului creanța integrală. — orice prejudiciu ar suferi cesionarul din această cauză, pretențiunile sale nu pot fi îndreptate decât contra cedentului, care conf. art. 1392 c. c. este ținut a răspunde de existența valabilă a creanței în folosul său. — debitorul rămânând, după cum prevede art. 1395 c. c., valabil eliberat prin plata ce a făcut.

Imprejurarea că creanța era garantată printr'un privilegiu imobiliar și în registre de inscripție nu s'a făcut reducerea corespunzătoare, nu are nici o influență în cauză, deoarece în lipsa notificării cesionarul nedobândind nici un drept asupra creanței, nu a dobândit drept nici asupra privilegiului care-i accesoriu.

2. Cesionarul care n'a făcut notificarea, nu poate opune debitorului ce-i prezintă o chitanță din partea cedentului de primirea unei plăți — lipsa datei certe. (Cas. I, 70 din 1930).

42 184

— Vezi și Exproprie și Stipulațiune pentru altul.

IRII: 1. Prin consimțământul dat la încheierea unui contract de locațiune, raporturile dintre coproprietarii bunului închiriat, afară de convenție contrarie, nu sunt întru nimic modificate și ele rămân tot cele fixate de principiile legii și anume obligați pentru fiecare din ei de a respecta folosirea în comun a bunului închiriat, fără a-i schimba natura destinațiunei.

2. Obligațiile pe cari, prin închiriere, le contractează coproprietarii față de chiriași, dau naștere la obligații corelative din partea lui și el este chemat să le respecte față de fiecare dintre coproprietari sub sancțiunile prevăzute de lege și contract.

De aici urmează că, dacă chiriașul nu și îndeplinește obligațiile sale față de unul din coproprietari, acesta independent dacă are, sau nu consimțământul celorlalți coproprietarii, poate cere rezilierea locațiunii și prin aceasta el nu lezează drepturile celorlalți coproprietari și e pus la adăpostul relei credințe a chiriașului. (Cas. I, 210 din 1931)

17 267

3. Modul de distribuire a încăperilor unui imobil potrivit intereselor proprietarului și nevoilor locatarului nu poate fi privit ca un fapt menit să stabilească destinația propriu-zisă a imobilului închiriat.

4. Faptul unui chiriaș care uzând de dreptul său de a se folosi de fiecare cameră, potrivit nevoilor casnice, când prin contractul de închiriere nu-i este interzis aceasta. — și dă o anumită destinație unei părți din imobil, nu poate fi considerat ca o schimbare de destinație a imobilului întreg —

fapt care să cadă sub prevederile art. 1430 cod. civil.

5. Pentruca degradările pricinuite unui imobil să fie cauză de rezilierea unui contract de închiriere, trebuie să fie actuale și să pue în pericol situația întregului imobil, degradările dovedite după câțiva ani dela reparația lor ne mai întrunind condițiunea actualității. (Trib. Ilfov s. II, c. c., 370 din 1932).

28 447

6. Aranjamentul prin care chiriașul se obligă a plăti impozitele imobilului către comună, nu stabilește nici un raport cu comuna, ci are valoare numai între proprietar și chiriaș.

Valoarea acestor impozite trebuie considerată ca o parte din chirie, datorată proprietarului, pentru care însă chiriașul a primit mandat să o plătească la cassa primăriei în numele proprietarului.

7. Chiriașul neplătind impozitele la timp, proprietarul are dreptul să revoace mandatul, care este dat în interesul său, și să ceară ca plata sumei corespunzătoare să se facă în mâna sa. (Trib. Dolj s. I, 336 din 1932).

31 494

8. Intrucât dreptul locatarului este un drept de creanță, iar nu un drept real, el nu poate fi opozabil celorlalți terți, așa încât transcrierea unui asemenea drept, nu conferă nici o preferință locatarului care a transcris față de un alt locatar care, deși nu are transcris dreptul său asupra aceluiaș imobil, ocupă totuși imobilul. (C. A. Buc. III, 717 din 1930 și Trib. Ilfov s. IV, 293 din 1930).

37 587

— Vezi și Locațiune.

CIRCUMSTANȚE UȘURĂTOARE: V. Infracțiuni la legea drumurilor.

CLAUZA DE INALIENABILITATE: V. Anticreză.

COMISIUNI DISCIPLINARE: 1. Din disp. art. 28 legea Curții de Casație și art. 539 pr. pen. rezultă că, cererile de strămutare adresate Inaltei Curți, nu sunt admisibile decât numai în ce privește litigiile angajate în fața tribunalelor, Curților de apel, sau altor instanțe de jurisdicție și de instrucție penală, organizate după principiile despre puterea judecătorească și legile de organizare și proc. judecătorească din Titlul III Cap. IV Constituție.

2. Comisiunile disciplinare nefiind instanțe de jurisdicție, care să facă parte din puterea judecătorească, ci organe consultative ale autorității sau puterii executive, avizele lor nu au caracterul sancționator al hotărârii instanțelor judecătorești și de aceea cererile de strămutare ale afacerilor disciplinare, dela o comisie la alta, sunt inadmisibile în principiu. (C. Cas. S. U. 39 din 1930).

29 455

— Vezi și Contencios Administrativ.

COMITENT OCASIONAL: v. Responsabilitate.

COMITET AGRAR: V. Autoritatea lucrului judecat.

COMITET CENTRAL DE REVIZUIRE: V. Contencios administrativ.

COMPETINȚA: 1. Instanța competentă să judece diferendele ivite cu ocazia executării unui contract individual de muncă, regle.

mentat de legea contractelor de muncă, din 5 Aprilie 1929, este judecătoria de ocol. (C. A. Buc. IV, 386 din 1931).

4 63

2. Din cuprinsul art. 99 Constituție și ale art. 1, 4 și 6 din legea contenciosului administrativ rezultă că victima unui act abuziv de autoritate se poate plânge contra lui atât contenciosului administrativ cerând anularea și daune, cât și instanțelor ordinare, cerând numai daune.

3. Acțiunea în daune nu e subordonată acțiunii în anularea actului abuziv așa încât ea poate fi intentată chiar dacă cel vătămat n'a intentat sau nu vrea să intențeze acțiunea în anulare la Curtea de apel.

4. Tribunalul e competent să judece pe cale incidentală, în acțiunea în daune, dacă actul e ilegal și vătămător. (Trib. Ilfov s. IV, J.9320 din 1931).

13 206

5. Agenții administrativi însărcinați cu îndeplinirea procedurii, pot fi amendați pentru abaterile ce comit numai de șeful judecătoriei, aceasta potrivit art. 171 pr. civ. austr. Conform ordonanței 42.300 din 1914, dacă agentul administrativ nu-și are sediul în circumscripția judecătoriei ce constată abaterea, șeful acestei din urmă judecătorii nu are competența de a amenda pe vinovat, ci pentru a obține pedepsirea trebuie să „recerce” pe șeful judecătoriei în a căruia circumscripție se află vinovatul. (Trib. Brașov s. I. N. C. A. I. 1890/5—1930 din 1 Noembrie 1930. Adnotată de Al. Kostachi).

14 222

— Vezi și Adopțiune, Calomnie prin Presă, Contencios Administrativ, Infracțiuni la legea pentru reprimarea unor infracțiuni contra liniștii publice, Legea Minelor și Urmărirea veniturilor generale.

CONCESIUNI PETROLIFERE: 1. Art. 7 și 74 din legea agrară cât și art. 238 din legea minelor n'au desființat drepturile deja recunoscute și validate la promulgarea Constituției, iar art. 24 din legea agrară care rezolvă chestiunea subsolului pământurilor expropriate, n'a putut atinge concesiunile miniere anterioare.

2. Art. 19 din Constituție respectând concesiunile miniere pe durata pentru care s'au acordat, rezultă deci că legea interpretativă a art. 24 al. 1-lea din legea agrară din Aprilie 1926, nu poate atinge drepturile existente, considerate ca drepturi câștigate, întrucât legea minelor și legea agrară nu contravin principiilor constituționale.

3. Art. 72 și 73 legea agrară cari purgează sarcinile grevând moșiile expropriate, sunt referitoare la sarcinile reale, iar nu la concesiunile petrolifere, cari sunt drepturi de exploatare ale subsolului, caracterizate de legea de consolidare ca drepturi reale mobiliare, iar nu sarcini reale.

4. Art. 238 din legea minelor prevăzând nulitatea concesiunilor petrolifere cari ar vătămă drepturile Statului, rezultând din reforma agrară și din legea de interpretare a art. 24 din aceeași lege, nu se referă decât la concesiunile încheiate posterior legii agrare, iar nu la cele anterioare recunoscute formal prin art. 19 din Constituție.

5. Art. 72 ult. aliniat și art. 36 și 7 din le-

gea agrară și art. 17 și 131 din Constituție, trebuiesc înțelese astfel, că norma generală, nimeni nu poate fi expropriat fără justă și prealabilă despăgubire, a suferit o excepție în ce privește subsolul, deoarece art. 19 din Constituție declară că se expropriază toată proprietatea de subsolul respectiv, fără justă și prealabilă despăgubire. (Cas. II. 134 din 1931. Adnotată de N. G. Marinescu).

1 12

— Vezi și Consolidări petrolifere.

CONCORDAT PREVENTIV: 1. Sentințele declarative de faliment fiind, conform art. 944 c. com., executorii, suspendarea executării lor, nu poate fi acordată pe baza art. 42 din legea accelerării care se referă numai la suspendarea hotărârilor executorii provizorii.

Suspendarea executării lor nu se poate acorda nici pe baza art. 40 din legea concordatului preventiv, deoarece acest text prevede suspendarea numai în cazul când falimentul se declară consecutiv respingerii cererii de concordat, iar nu ca o consecință a revocării lui. (C. A. Buc. III, 197 din 1931).

2 32

2. Legiuitorul din 1932 a urmărit punerea în acord a posibilităților de plată ale comercianților, modificând condițiile vechiului concordat prin reluarea procedurii și o nouă examinare, de aceea a prevăzut tocmai cazul imposibilității de a executa condițiile vechiului concordat și a dat putința de a le schimba.

Cererea nouă de modificare a condițiilor vechiului concordat odată admis în principiu, face imposibilă cererea de revocare pentru neîndeplinirea condițiilor vechiului concordat. (Trib. Ilfov s. I com., 2255 din 1932. Adnotată de M. Vitzu).

42 671

— Vezi și Faliment.

CONSOLIDĂRI PETROLIFERE: 1. Potrivit disp. art. 42 din legea consolidărilor din 1913, hotărârea de consolidare, investită cu formula executorie, se execută prin corpul Portăreilor, iar procesul-verbal de executare se publică, în extract, în Monitorul Oficial și urmează să fie confirmat de Trib. printr-o încheiere, dată în Camera de consiliu, fără citarea părților, dacă în termen de 10 zile libere, dela publicare, nu s'au ivit contestațiuni. Odată ce hotărârea a rămas definitivă, fie prin nefacerea unei contestațiuni, fie prin respingerea apelului, în cazul când s'a făcut, Presedintele Trib. dispune să se facă mențiune, în registrul unde este transcris actul de concesiune, despre hotărârea care a consolidat concesiunea precum și despre executarea ei.

2. Legea creind măsura publicității prin Monitorul Oficial și dând astfel posibilitatea tuturilor celor interesați de a fi informați la timp de faptul executării consolidării, a dispus prin art. 47 că hotărârea odată executată, consolidează dreptul de concesiune erga omnes, din moment ce s'a făcut mențiune în registrul de transcripțiuni de executarea ei.

3. Potrivit art. 3 din legea consolidărilor din 1913 combinat cu art. 2 din regulamentul ei, termenele de prelungire prevăzute în contractele de concesiune se prelun-

gesc în viitor numai prin simpla declarație făcută de posesorul contractului în petițiunea ce va adresa în acest scop președintelui tribunalului. (*C. A. Buc. III, 308 din 1931. Adnotată de Ioan Verzea.*) 22 348

4. De vreme ce art. 261 al. 3 din legea minelor, nu cere altă condițiune decât că exploatarea să fi fost înscrisă în regiunea minieră, cum există în speță, nu mai este nevoie de a se face dovada că exploatarea s'a făcut normal întrucât legea minelor referitoare la drepturile câștigate, nu trebuie să fie interpretată în mod restrictiv. (*C. Ap. Buc. comisia I, Pr. verbal 283 din 1931.*) 23 364

5. Prin hotărârile de consolidare, date pe baza legii din 1913, concesionarul nu dobânda decât un drept de exploatare, iar nu vreun drept de proprietate; acest drept real mobilier, intrat în patrimoniul concesionarului pe temeiul unei astfel de hotărâri, este apărat prin art. 17 Constituția din 1923.

Această garanțare nu poate avea însă loc decât în măsura și condițiunile prevăzute de Constituție, care prin art. 19 prevede un nou regim minier, după care zăcămintele miniere, etc., sunt proprietatea Statului, situația lor urmând a fi reglementată de o nouă lege.

6. În executarea dispoziției art. 19 Constituție, a fost votată legea minelor din 1924, după care hotărârile de consolidare obținute sub legea din 1913 și care conform art. 14 din această lege, sunt opozabile erga omnes, nu mai au față de Stat acest caracter și Statul în instanța specială de validare este în drept să discute drepturile obținute de particulari.

7. — Întrucât în speță hotărârea de consolidare s'a dat în 1926, deci după intervenirea legii minelor din 1924, dreptul de exploatare obținut de Soc. concesionară, nu este opozabil Statului decât în condițiunile acestei legi și ca atare subsoțul terenului concesionat, care este un teren embaticar, cu care concedentul a fost împroprietărit după legea agrară, aparține Statului, nu embaticarului împroprietărit. — care deci, fără drept l'a concesionat. (*Cas. S. U., 15 din 1932.*) 32 503

— Vezi și Legea Agrară.

CONTENCIOS ADMINISTRATIV: 1. Potrivit art. 343 și 364 din legea administrației locale, procedura de anulare nu exclude exercițiul acțiunii în contencios, în consecință această procedură, odată epuizată, nu constituie autoritate de lucru judecat în acțiunea în contencios directă.

Sub imperiul legii ad-ției locale din 1929 deciziunile date de Comitetele centrale de revizuire puteau fi atacate în contenciosul administrativ la Curtea de apel.

2. Sub imperiul legii din 14 Iulie 1931 modificatoare a legii administrației locale, Curțile de apel nu mai sunt competente a judeca acțiunile în contencios prin care se atacă deciziile Comitetului central de revizuire, părțile având deschisă numai calea recursului la secțiunea III-a a Inaltei Curți de Casație.

3. Legea din 14 Iulie 1931 nu are putere interpretativă.

4. Întrucât legea din 14 Iulie 1931 nu cuprinde nici o dispoziție transitorie privitoare la cauzele în curs de judecată, dela data promulgării acestei legi, Curtea de apel nu mai are competența de a judeca acțiunile în contencios pendente prin care se atacă deciziunile Comitetului central de revizuire, cu care fusese mai înainte regulat investiția. Curtea de apel urmează a-și declina competența în favoarea Inaltei Curți de casație, secțiunea III. (*C. A. Buc. I, J. 5400 din 1931.*) 4 61

5. Autonomia recunoscută Casei Monopolului și dreptul de a face operațiuni comerciale și a se bucura de avantajul societăților comerciale nu a ridicat acesteia caracterul de autoritate publică, după cum rezultă din o sumă de dispozițiuni legale.

6. Ceea ce a interzis art. 3 legea contenciosului administrativ, a fost atacarea directă pe calea acțiunii în contencios a deciziunilor omisiunilor de disciplină considerate ca acte izolate, iar nu ca acte cari întregesc actele administrative supuse cenzurii contenciosului.

7. Nici legea Statutului Funcționarilor publici, nici regulamentul acestei legi, nici legea de administrare a monopolurilor nu prevăd obligațiunea pentru Comisiunile de disciplină, compuse cu supleantul, de a motiva lipsa titularului, în această situațiune existând prezumția, că a fost un temei legal, care l'a împiedecat pe titular ca să ia parte la judecată. (*C. A. Buc. III, 247 din 1931.*) 12 188

8. Funcționarii fiscali, plătiți cu remiză din încasările efectuate și cari au funcționat în comunele rurale, au dreptul, pe baza art. 77 lit. b. din legea generală de pensii, să verse ulterior reținerile pentru Casa pensiunilor, întrucât aceștia primeau dela Stat, județ sau comună, remize determinate de lege, iar nu și agenții lor, cari nu primeau nimic dela Stat, ei fiind remunerați de percepători din remizele lor. (*C. A. Buc. III, 118 din 1932.*) 22 351

9. În conformitate cu art. 31 din legea dela 2 Septembrie 1920, ofițerii invalizi din cauza infirmităților dobândite în războiul pentru întregirea neamului, vor putea fi întrebuințați în orice serviciu al armatei, sau diferitelor autorități publice cu preferință, potrivit aptitudinilor lor, putând primi salariul sau retribuțiunea, independent de pensie; iar legea I. O. V. menține aceste dispozițiuni de favoarea pentru invalizii de război.

Prin urmare, în drept, acțiunea reclaman-tului este întemeiată. În vedere însă că, după disp. art. 71 din legea generală de pensii și art. 116 din Regulament, pensiunile rămase neincasate în timp de un an se perimă și se șterg din registre, și că ele se vor înscrie din nou după cererea celor în drept și plata se va face numai cu începere dela data înscrierii fără să se mai poată reclama plata pentru tot timpul cât a trecut până la această dată, în speță recla-

mantul nefăcând cerere de înscriere, din nou la pensiuie decât după zece ani, aproape dela reintegrarea sa în cadrele armatei și anume la 19 Ianuarie 1931, pensia ce i s'ar fi cuvenit să i se plătească, dela 1 Mai 1921, până la Ianuarie 1931, când a făcut cererea în contencios, este perimată și nu i se mai poate plăti. (C. A. Buc. III, 88 din 1932). 24 381

— Vezi și Competință și Rechizițiuni.

CONTESTAȚIE: V. Consolidări petrolifere, Diurne parlamentare, Executare, Legea Proprietarilor și Sechestru asigurător.

CONTRACT DE ARENDARE: V. Arendă.

CONTRACT DE CONT CURENT: 1. Principiul retroactivității prevăzut în art. 7 lit. 1, din legea contra cametei se aplică tuturor convențiilor, inclusiv contractelor de cont curent sau deschidere de credit în cont curent.

2. Contractul de deschidere de credit în cont curent se deosebește de contractul de cont curent propriu zis, prin faptul că primul este o metodă contabilă grefată pe o convenție de împrumut, iar secundul, cu regulile sale speciale, este însăși substanța convenției. Din aceasta rezultă importante consecinți privitoare la calitatea părților și indivizibilitatea creanțelor ce sunt în discuțiune. (Trib. Prahova s. II com. 1447 din 1931. Adnotată de E. Cristoforeanu). 6 91

CONTRACT DE DESCHIDERE DE CREDIT IN CONT CURENT: V. contract de cont curent.

CONTRACT MATRIMONIAL: V. Minori.

CONTRACT DE MUNCĂ: 1. Intră în sfera de aplicabilitate a contractului individual de muncă, reglementat de legea din 5 Aprilie 1929, contractele încheiate între patroni și muncitorii manuali sau intelectuali nu numai din stabilimentele industriale sau comerciale, dar și din celelalte stabilimente sau instituții particulare, care nu se ocupă nici cu comerțul, nici cu industria, ei își exercită activitatea într'un domeniu fără scop lucrativ, călăuzite de binele marelui public, nefiind excluși din marea masă a muncitorilor manuali și intelectuali, cărora li se aplică dispozițiunile acestei legi, decât funcționarii publici, care au o lege de favorizare a lor. Statutul funcționarilor publici, cum și funcționarii din instituțiile ale căror bugete sunt supuse aprobării Parlamentului, guvernului sau consiliilor județene și comunale, pe care art. 1 din legea statutului funcționarilor publici îi consideră ca funcționari publici. (C. A. Buc. IV, 386 din 1932). 4 63

2. Drepturile urmând să fie exercitate conform spiritului lor, se comite un abuz de drept, când ele nu sunt exercitate în acest spirit, și aprecierea acestui abuz se face mai larg când dreptul nu este precizat, decât atunci când dreptul este precizat.

Legea contractelor de muncă din 1929 precizând în dispozițiile ei concedierea în contractele fără durată determinată, un abuz de drept în concediere nu există decât atunci când se dovedește în sarcina celui ce dă concediu, acte de răutate sau o culpă gravă. (Trib. Ilfov s. II com., 5811 din 1931). 9 144

— Vezi și Competință.

CONVENȚIUNI ANULABILE: Deși executarea unei obligațiuni contractuale, anulabilă pentru că îi lipsește o condiție esențială pentru validitatea ei, este cea mai puternică confirmare a ei, această confirmare este însă fără efect, dacă a pornit dela partea a cărei capacitate legea o găsește insuficientă și din acest motiv o supune unei aprobări, sau abilitări speciale. (Cas. I, 308 din 1931). 18 285

CONVERSIONE: V. Legea asanării datoriilor agricole.

COPII NATURAL: 1. Chestiunea de a se ști dacă recunoașterea unui copil natural, făcută de un român prin act de naștere încheiat în străinătate, este sau nu valabilă, — este o chestiune relativă la forma actului, care potrivit art. 2 c. c., este supusă legilor țării unde se face actul și ca atare valabilitatea formală a recunoașterii trebuie examinată în raport cu legea locului.

2. Interpretarea dispozițiilor unor legi străine este o chestie de fapt, care scapă controlului Inaltei Curți, misiunea ei fiind numai de a examina și menține unitatea de interpretare și uniformitatea de aplicațiune a legilor române, nu a celor străine.

3. În cazul când declarațiunea de legitimitate făcută de tată în actul de naștere al copilului, este nevalabilă din punct de vedere legal, această declarație nu poate fi invocată ca primul element care unit cu căsătoria subsecventă, să constituie legitimația prevăzută, de art. 304 c. c. (Cas. I, 375 din 1932). 36 576

COPROPRIETATE: V. chirii.

CREANȚĂ IPOTECARĂ: V. Faliment.

CURTE CU JURĂȚI: Și Curtea cu jurați are dreptul de a respinge amânarea certuă de acuzat din cauza lipsei unora din martori. (Cas. II, 6592 din 1931). 7 105

D

DAUNE: V. Competință, Responsabilitate.

DAUNE MORALE: V. Cambie.

DELAPIDARE DE BANI PUBLICI: Conform art. 140 cod. penal se pedepsește orice perceptor, funcționar însărcinat cu percepțiune, depozitar sau contabil public, care va fi deturnat sau sustras bani publici sau privați, efecte ținând loc de bani, acte, titluri, etc., cari se vor afla în mâinile lui în puterea însărcinării sale. (Cas. II, 2630 din 1932). 25 393

DELICTE POLITICE: V. infracțiuni la legea pentru reprimarea unor infracțiuni contra liniștei publice.

DELICTE DE PRESĂ: V. Calomnie prin presă.

DETENȚIUNE PREVENTIVĂ: Chiar dacă un deținut preventiv a prestat, în timpul durației prevențiunii, munca sa, nu în atelierele penitenciarului, alături de ceilalți deținuți, ci în biourourile penitenciarului, alături de funcționari, îndeplinind lucrări de atributul acestora, totuși, întrucât nu depinde de dânsul să-și aleagă felul muncii, el urmează să beneficieze de dispozițiunile art. 41 din legea penitenciarelor din 1929, socotindu-i-se timpul detențiunii, în mod obligator, în durata pedepsei, din moment

	N. Z.	Pag	N. Z.	Pa
ce el s'a oferit să muncească. (C. A. Buc. III, 14 bis din 1931).	34	539		
DIURNE PARLAMENTARE: 1. Diurna primită în mod anticipativ de parlamentarii dizolvați la 17 Iulie 1927, pe intervalul dela această dată și până la 15 Octombrie 1927, nefiind justificată prin prezența lor la sedință, adică prin servicii corespunzătoare și fiind deci plătită pentru servicii neexecutate, ea urmează a fi rstituită statului conform disp. art. 48 din legea contabilității, care prevede că, sumele ce au fost avansate pentru servicii care nu s'au executat și cari urmează a se înapoia de primitori, alcătuiesc venituri extraordinare ale exercițiului.				
Titlul Statului în urmărirea acestor sume după legea de urmărire, îl formează însăși legea contabilității publice și ca atare Statul având un titlu legal, cei urmăriti în acest mod nu pot introduce contestație decât conformându-se art. 1 din legea de urmărire, adică consemnând suma pentru care se exercită urmărirea — aceasta sub sancțiunea nulității contestațiunii. (Cas. S. U, 60 din 1929. Adnotată de prof. Paul Negulescu).	18	283		
2 Art. 56 din Constituție determinând fiecărei adunări dreptul de a-și întocmi organizarea sa interioară atât din punctul de vedere administrativ cât și financiar, și potrivit art. 141 și 142 din Regul. Senatului — atât bugetul Senatului cât și verificarea și controlul executării se face de o comisie specială compusă din delegații secțiunilor. — rezultă în mod neîndoios, că s'a derogat dela principiile legii contabilității publice, așa că Ministerul de Finanțe nu are nici un drept.				
În speță, citata indemnitate cât și diurna parlamentară fiind aprobate de către organele legale, Ministerul de Finanțe nu are căderea de a cere restituirea lor. (Trib. Prahova s. IV, 185 din 1932. Adnotată de Gh. D. Dumitrescu).	27	429		
DOTĂ: 1. Dispozițiunea art. 1253 al. 4 cod. civ. cu privire la înstrăinarea averii dotale pentru cauză de reparațiuni mari, nu are un caracter limitativ, ci trebuie interpretat în sensul că înstrăinarea imobilelor dotale este permisă ori de câte ori se are în vedere acoperirea oricăror cheltueli necesare conservării dotei.				
Ori, în speță, onorariul cuvenit avocatului și cheltuelile ocazionate de acesta cu susținerea procesului, interesând conservarea averii dotale, constituiesc cheltueli, care în conf. cu art. 1253 al. 4 c. civ., pot fi achitate și deci urmărite silit din averea inalienabilă, dotală. (Cas. II, 649 din 1931)	6	89		
2. Situația în cazul când în actul dotal este prevăzută clauza de reîntrebuințare, este deosebită de aceea, când în actul dotal este prevăzută clauza de întrebuințare, fiindcă în acest din urmă caz imobilul devenit dotal, este inalienabil, pe când în cazul clauzei de reîntrebuințare imobilul dobândit cu banii rezultați din vânzarea imobilului dotal, poate să fie și el vândut mai departe în aceleași condițiuni.				
3. Alienarea, când actul dotal a prevăzut				
clauza de reîntrebuințare, nu trebuie făcută prin licitație publică, decât numai atunci când femeia este minoră, în cazul contrariu nu se face prin licitație publică, fiindcă actul dotal permite înstrăinarea.				
4. Prin vânzarea unui imobil dobândit cu o sumă de bani, din care numai o parte a fost dotală, suma ce se realizează nu devine dotală pentru aceeași sumă, ce a fost întrebuințată la cumpărarea imobilului, ci ea devine dotală pentru suma ce reprezintă proporția dintre banii dotali și prețul imobilului cumpărat.				
5. Eroarea de fapt în autorizația Tribunalului de a vinde un imobil dotal, apără pe cumpărător contra unei acțiuni în anularea vânzării, lucru ce nu se întâmplă cu eroarea de drept.				
6. Dacă cumpărătorul nu a consemnat fondul dotal, el încă poate să-l consemneze în timpul existenței căsătoriei, iar o acțiune în anularea vânzării, pe motiv că fondul dotal nu a fost consemnat, nu se mai poate primi. (Trib. Ilfov, s. III c. c., J. din 9 Iulie 1932).	31	49		
7. În conformitate cu art. 1255 c. civ., când femeia sau amândoi soții împreună înstrăinează imobilul dotal, bărbatul va putea cere revocarea alienațiunei în timpul căsătoriei.				
În speță, imobilul dotal deși a fost înstrăinat de soție, cu consimțământul soțului ei și a garantat orice fel de evicțiune, față cu dispozițiunile legii, acțiunea urmează a fi admisă contra primilor cumpărători ai imobilului cât și a celorlalți achizitori, anulându-se actele de vânzare.				
8. În principiu soții, un terțiu sau constitutorul dotei pot garanta pe cumpărătorul unui imobil de evicțiunile ce ar putea decurge din chiar această dotalitate, cu singura restricție că obligațiunea soției nu s'ar putea executa decât asupra averii sale parafernale sau dotei imobiliare pe care o posedă.				
În speță, din interpretarea convențiunei reeșind că stipulațiunea de garanție rezultă din concepția părților, iar nu din stipulațiunea dreptului comun, soții răspund de urmările anulării actului față de achizitorii succesiunei în proporție cu prejudiciul suferit. (Trib. Ilfov s. III, 1162 din 1930).	34	51		
DREPT DE CREANȚĂ: V. Chirii și Expropriere.				
DREPTURI CĂȘTIGATE: V. Concesiuni petrolifere și Consolidări petrolifere.				
DREPT MARITIM: Particularismul dreptului maritim, de prof. D. Gălășescu-Pyk.	22	33		
DREPT DE PREEMȚIUNE: V. Legea agrară.				
DROIT AERIEN: L'Unification du Droit Aérien, par Mr. Georges Ripert.	16	21		
E				
EMBATIC: V. Consolidări petrolifere, Legea agrară și Legea minelor.				
EVICȚIUNE: 1. Evicțiunea este pierderea în total sau în parte a dreptului de proprietate al cumpărătorului asupra lucrului ce i-a fost vândut, ca o urmare a unei hotărâri judecătorești, prin care se recunoaște unei alte persoane existența unui drept				

real, bazat pe o cauză anterioară vânzării, asupra aceluia lucru.

2. Intrucât prin exproprierea în totul sau în parte a bunului cumpărat, nu se aduce nici o atingere în-ăsuși titlului de proprietate, care rămâne tot atât de valid ca și în trecut, ci se îngrădește numai exercițiul dreptului, prin faptul că, în loc să poți dispune de bun așa cum înțelegi, ți se impune vânzarea lui forțată în schimbul unui preț determinat, exproprierea nu poate constitui o evicțiune care să atragă răspunderea autorului celui expropriat, ea fiind un risc isvorât din aplicarea unei legi, risc pe care, potrivit art. 974 c. civ., îl suportă proprietarul din momentul exproprierei lucrului expropriat. (C. A. Buc. IV. 495 din 1931).

33 527

— Vezi și Dotă.

EXCEPȚIUNI: V. Nulitate.

EXECUTARE: 1. Pentru a putea procedea la evacuarea concesionarului de pe terenul ce i-a fost dat spre exploatare, pe motiv că nu a adus la îndeplinire o serie de obligațiuni impuse printr-un contract autentic sub sancțiunea pactului comisoriu expres, urmează în prealabil să te adresezi justiției, pentru a constata că dreptul de a reintra în folosința terenului, evacuând pe concesionar, s'a născut prin operarea de plin drept a pactului comisoriu expres și numai în urmă poți procedea la executare (C. A. Buc. III. 235 din 1930).

20 315

2. Instanța care încheie, potrivit art. 403 pr. civ., procesul-verbal ce constată săvârșirea ultimului act de executare, este instanța dela care emană titlul ce se execută.

Adesea instanța care săvârșeste de fapt executarea este aceeași care a și încuviințat executarea, intrucât își execută propriul său titlu; — când însă Tribunalul execută o decizie a unei Curți, sau o sentință a unui alt tribunal, atunci instanța care a încuviințat executarea și care deci este chemată a îndeplini disp. art. 403 pr. c., este Curtea, sau Tribunalul de la care emană titlul. (Cas. S. U.. 41 din 1930).

31 486

— Vezi și Concordat preventiv.

EXPERTIZĂ: Expertizele întocmite la cererea justiției au, din punct de vedere legal, aceeași forță probantă ca și arătările martorilor.

De aici urmează că, dacă instanța de fond în motivarea sa arată că, se întemeiază pe expertiza făcută de anume persoane, când de fapt aceste persoane au fost audiate numai ca martore, această greșeală a instanței de fond nu poate ridica soluțiunii sale baza ei legă. (Cas. I. 4 din 1928, Adnotată de Ilie Stoenescu).

10 149

EXPROPRIERE: 1. Concesionarul unei părți din prețul expropriării unui imobil pentru utilitate publică, având un drept independent și distinct de al cedentului, poate ataca singur, ca neconstituțională, o lege prin care se atinge dreptul său de creanță necontestat.

2. Prin efectul unei hotărâri de expropriere pentru utilitate publică, proprietarul imobilului expropriat devine creditor al autorității expropriate pentru prețul bunului expropriat, iar autoritatea expropriantă devine proprietara bunului expropriat, cu toa-

te consecințele ce decurg din această nouă stare de lucruri.

Astfel fiind, expropriatul având să primească o sumă de bani dela autoritatea expropriantă, el nu poate fi silit a primi altceva în schimb, fără consimțământul său, căci în acest caz patrimoniul său poate fi lovit și modificat după voința autorității expropriante, care este parte contractantă.

3. Art. 17 Constituție garantând proprietatea de orice natură, garantează și proprietatea incorporeală, deci și dreptul de creanță și de aceea când o lege obligă pe un creditor ca în locul sumei ce are de primit, să primească altceva, cum este cazul cu art. 37 al. 5 legea de expropriere din 1923. — această dispoziție este anticonstituțională (Cas. S. U., 44 din 1931).

6 88

— Vezi și Ardeal, Evicțiune și Vânzare.

F

FALIMENT: 1. Art. 40 alin. 1 din legea concordatului preventiv prevede că dacă în cursul procedurii de concordat este pendinte vreo cerere de declarare în stare de faliment, această cerere se suspendă, însă ceea ce a voit legiuitorul să împiedice prin acest text este de a se da curs acțiunilor formulate contradictoriu de către creditori contra comerciantului care cere concordat, nu ca să abolească dreptul Trib. de a procedea la declararea în stare de faliment, din oficiu.

2. Din moment ce Trib. a declarat în stare de faliment pe tovarășii ilimitat responsabili din societatea în nume colectiv St. Bancov-Fii, potrivit art. 867 al. I, cod. com., înseamnă că alături de firma comercială s'a declarat în stare de faliment și societatea în nume colectiv ce lucrează sub această firmă.

3. Incetarea plăților nu a fost definită de legiuitor și caracterizarea ei trebuie să se facă în raport cu circumstanțele de fapt, analizându-se modul de comportat al comerciantului față de obligațiunile care trebuie să răspundă; ori în speță, din faptele și prezumțiunile de drept rezultă în mod îndubitabil că Soc. în nume colectiv se găsea într-o stare reală de încetare de plăți, încă dela 8 Ianuarie 1931, când s'a început înstrăinările ruinătoare din partea asociaților.

4. Potrivit art. 705 C. com., Trib. poate să declare pe un comerciant din oficiu în stare de faliment, dacă încetarea plăților este notorie sau dacă ea rezultă din alte fapte neîndoioase. Se prevede deci două situațiuni alternative, pe care Trib. le poate examina. Prin urmare, chiar dacă nu ar fi fost notorietate în ce privește încetarea de plăți, Trib. putea declara din oficiu în stare de faliment pentru alte fapte neîndoioase, din care să rezulte desechilibrul economic în care se afla comerțul societății.

5. Prin modificarea fostului art. 749, devenit astăzi 696, atât din expunerea de motive, cât și debaterile parlamentare, rezultă că se poate considera ca o încetare de plată, fie faptul material al stagnerii plă-

ților, fie o înstrăinare ruinătoare și frauduloasă a patrimoniului comerciantului. Trib. având suverana apreciere.

Prin urmare, în speță, societatea în nume colectiv fiind declarată din oficiu în stare de faliment, nu se mai putea încuviința cererea de concordat preventiv, a a că sent. Trib. este bine motivată și apelul urmează a fi respins.

6. Potrivit art. 114 Cod. com. soc. în comandită se administrează de către asociații cu răspundere nemărginită și numai în numele acestei asociații și firma lor socială, pot face parte din firma societății, iar dacă în contra acestei dispoziții firma cuprinde și numele vreunui asociat comanditar, acesta devine responsabil solidar și fără limită de toate obligațiunile societății. (*C. A. Craiova s. I, 64 din 1931*).

13 200

7. În sistemul codului comercial român sunt obligați la verificare și creditorii privilegiați și ipotecari, întrucât art. 768 cod. com. obligă la verificare fără distincție, pe toți creditorii falitului.

8. Prin efectul sentinței declarative de faliment, drepturile individuale ale creditorilor încetează. O excepție dela această regulă generală este dreptul de contestație la verificare, pe care legea, prin art. 772, îl recunoaște în mod individual oricărui creditor, în instanța de verificare, în scopul unui control mai riguros al creanțelor prezentate la verificare.

9. În exercitarea acestui drept propriu și nelimitat, creditorii se pot prevala și de excepțiunile proprii masei credale. În primul rând pentru că, în acest chip, controlul creanțelor prezentate la verificare este mai deplin. În al doilea rând, pentru că de rezultatul exercitiului acestui drept, profită masa credală, nu creditorul în mod exclusiv.

10. Creditorii, în cazul când creanța contestată e o creanță ipotecară, își pot baza dar contestația și pe nulitatea garanției reale a ipotecei, constituite după încetarea plăților pe care legea, prin art. 726, o stabilește în favoarea masei credale, ei făcând acest lucru, nu în acțiunea revocatorie flimentară, care aparține în mod exclusiv Sindicului, ci în instanța de verificare, în contestațiile, pe cari sunt îndrituiți să le facă pe baza unui drept propriu și nelimitat, ce legea prin excepție, li-l recunoaște. (*C. A. Buc. II, 133 din 1932*).

24 376

11. În cazul când jud. sindic a aplicat sigiliile pe averea celui declarat în faliment, avere, care aparține unei terțe persoane, nu se mai pot aplica disp. art. 812 și urm. co. com., care prevede procedura pentru averea aflată în posesiunea falitului dar nu și pe aceea aflată în posesiunea unei terțe persoane, astfel că în acest caz, prin analogie, urmează să se aplice dispoz. art. 666 pr. civ., adică dreptul celui lezat de a ataca cu opoziție actele săvârșite de judecătorul sindic. (*Trib. Iași s. III, 950 din 1931. Adnotată de M. Veiler*).

27 426

12. Cazurile de revendicare prevăzute de art. 812—815 cod. com., nu sunt — propriu vorbind — cazuri de revendicare, ci

cazuri de simplă restituțiune, deoarece nu pun în discuțiune proprietatea lucrului, care întotdeauna e a revendicantului, și presupun un raport preexistent de obligațiuni între falit și revendicant

13. Enumerarea din art. 812—815, raportată la cazurile de simplă restituțiune, e limitativă, fiindcă legea calificând prin aceste articole drept cazuri de revendicare, cazuri cari, juridic vorbind, nu sunt cazuri de revendicare, acea calificare nu poate fi atribuită decât cazurilor de restituțiune a nume prevăzute de lege; raportată însă la cazurile proprii de revendicare, enumerarea este demonstrativă, căci printre cazurile de revendicare din faliment, pot fi și cazurile, necuprinse în enumerațiune, cari pun în discuțiune proprietatea și cari exclud orice raport de obligațiuni între părți, întrucât nu e de conceput ca legiuitorul să fi interzis asemenea revendicări proprietarului spoliat pe considerațiunea că uzurpatorul lucrului revendicat este falit.

14. Art. 817 cod. com., prevăzând, fără nici o distincție, că cererile de revendicare trebuiesc propuse înaintea judecătorului sindic, s'a referit desigur, din cauza generalității termenilor întrebuiințați, nu numai la cazurile de restituțiune — impropriu numite revendicări — prevăzute de art. 812—815, ci și la cererile — proprii de revendicare — care au de obiect distrugerea unui bun din activul falimentului, pe motiv că este proprietatea celui care revendica, nu a falitului dela care se revendică.

15. În timpul încetării operațiunilor falimentului din lipsă de activ, falitul este repus în drepturile de administrație și de dispoziție asupra bunurilor și drepturilor sale, fiindcă dreptul individual de urmărire al creditorilor ce legea prin art. 832 îl prevede pentru acel timp, implică dreptul de administrație și de dispoziție al falitului asupra bunurilor supuse urmăririi, întrucât numai cu un asemenea drept, aceste bunuri, urmărite direct în persoana falitului, pot servi la plata — de bună voe sau silit — a creditorilor urmăritori.

16. Nulitatea de drept, stabilită de art. 724 cod. com.; pentru actele făcute de falit după declararea falimentului e consecința logică a desesizării de care e lovit falitul prin declarare.

17. Dacă nulitatea prevăzută de art. 724 cod. com., pentru actele făcute de falit după declararea falimentului, e o consecință a desesizării de care e izbit falitul după declarare și dacă în timpul încetării operațiunilor falimentului pentru lipsă de activ, desesizarea falitului dispăre, e logic a se conchide că nulitatea în chestiune nu poate fi aplicată actelor făcute de falit, în timpul încetării operațiunilor din lipsa de activ, fiindcă în această epocă lipsește cauza care stă la baza nulității în chestiune: desesizarea falitului de bunurile și drepturile sale. (*C. A. Buc. II, J. din 22 Iunie 1932*).

18. Simplul fapt al unei persoane care a girat câteva cambii unei alte persoane, care era titularul unui comerț și că a rămas în

prăvălia acestuia incidental, pentru a observa mersul comerțului ce acea persoană exercita, în speță fratele apelantului, cumpărând marfă și plătind creditorii acestuia. nu-l poate investi cu calitatea de comerciant sau asociat, cum prevede codul de comerț art. 7 și 9 și în consecință să fie declarat în stare de faliment, potrivit art. 695 și 697 cod. com. (C. A. Buc. I. 127 din 1931. Adnotată de Hugo Friedman).

40 634

FRAUDE IN PREPARAREA BĂUTURILOR ALCOOLICE:

Zaharoza (zahărul) se găsește în mustul de vin sub forma unui amestec în părți egale de glucoză și levuloză cari prin fermentare se transformă în alcool și celelalte elemente ale vinului.

Deși zaharoza nu este vătămătoare sănătății, totuși atât legea din 1927 cât și cea din 1930, pentru represiunea fraudelor în prepararea băuturilor alcoolice opresc adăugirea ei în must sau vin.

Legea din 1927, aplicabilă în timpul când s'a petrecut infracțiunea, prevede o amendă mai mică de cât legea din 1930. în vigoare la data pronunțării sentinței, însă intrucât aceasta din urmă permite acordarea circumstanțelor atenuante spre deosebire de cea dintâi, urmează a fi considerată mai blândă și deci a fi aplicată în cauză. (Trib. Iasi s. II. 3434 din 1931).

16 252

FUNCȚIONAR LA C. F. R.:

Funcțiunea de șef de gară fiind superioară celei de impiegat de mișcare, după cum reese din tabelele de funcțiuni atașate legii organice a C. F. R., un șef de gară nu poate fi valabil pedepsit de comisia disciplinară, pe baza actelor dresate de un impiegat de mișcare, intrucât din dispozițiunile art. 28 din aceeași lege, completate cu disp. art. 114 al. 2 regulamentului ei de aplicațiune, cercetările cari se fac contra unui funcționar învinuit, trebuie să fie făcute, sau de șeful de autoritate, sau ajutorul său, sau de o comisiune, compusă însă din funcționari superiori învinuțului. (C. A. Buc. I, 228 din 1931).

18 288

FUNCȚIONAR FISCAL: V. Contencios administrativ.

FUNCȚIONAR PUBLIC: V. Legea pentru organizarea ministerelor.

G

GARDIAN PUBLIC: Gardianul public, care a semnat angajamentul pe trei ani, are asigurată, conform art. 112 legea pentru organizarea poliției generale a Statului, stabilitatea pe acești trei ani și nu poate fi îndepărtat decât în condițiunile legii.

Odată angajamentul expirat, gardianul își pierde această calitate, deci și drepturile inerente funcțiunii și nu le poate redobândi, în cazul când e menținut în funcțiune decât pe baza unui angajament, iar nu a unui acord tacit, care să-i mențină garanțiile din art. 112 citat. (Cas. III, 1043 din 1931).

17 269

GIR: V. Cambie.

GLOBAL: V. Impozit global.

H

HOTĂRĂRE PENALĂ: V. Autoritatea lucrului judecat.

I

IMBOOGĂȚIRE FĂFĂ CAUZA: Imbogățirea fără cauză, cu unele aplicațiuni în dispozițiunile codului, este un fapt juridic producător de obligații. Pentru exercitarea acțiunii se cere întrunirea a două elemente: unul de fapt și altul de drept, ținându-se seamă și de caracterul subsidiar al acțiunei.

Elementul de fapt este acel al sărăcirii, văzut din punctul de vedere al reclamantului și al imbogățirii, văzut din punctul de vedere al pârâtului; elementul de drept este lipsa de cauză sau drept a imbogățirii; iar caracterul subsidiar al acțiunei face ca ea să nu poată fi exercitată, dacă partea are înaintea ei o acțiune născută din contract, quasi-contract, delict, quasi-delict sau lege.

În examinarea acestei acțiuni mai trebuie precizate două chestiuni: 1) al momentului ce fixează imbogățirea și care este momentul introducerii acțiunei și 2) limita de restituire și care nu poate fi nici mai mare decât sărăcirea reclamantului, nici mai mare decât imbogățirea pârâtului, când imbogățirea este mai mică decât sărăcirea reclamantului. (Trib. Ilfov s. II com., 4620 din 1931).

9

IMOBIL DOTAL: V. Dotă.

IMPOZIT GLOBAL: 1. Din dispozițiunile art. 60 legea din 1923 pentru unificarea contribuțiunilor directe și art. 156 din instrucțiunile oficiale pentru aplicarea acestei legi, cari conf. art. 132 dintr'însa, au putere de regulament, rezultă că, impozitul global, deși este fixat în roluri pentru un anume an și se achită în cursul aceluși an, el însă se calculează și se datorește fiscului nu pentru veniturile ce ar urma să le realizeze în cursul aceluși an, ci privește veniturile pe cari contribuabilul le-a realizat în anul precedent, se calculează și se achită la aceste venituri și pe timpul efectiv în cari ele au fost realizate.

2. Dacă sursa de venituri a încetat în anul trecut, impozitul global care se încasează de fisc în anul următor, se calculează la veniturile ce le-a avut contribuabilul până la încetarea sursei.

3. Numai impozitele elementare se datoresc pentru veniturile anului pentru care s'a fixat impunerea și numai la ele veniturile anului precedent sunt chiar acelea pentru cari plătesc acest impozit. (Cas. S. U. 25 din 1931).

29

IMPUTAREA PLĂȚII: V. Plată.

INALĂENABILITATE: V. Anticreză.

INFRAȚIUNI LA LEGEA DRUMURILOR: Abaterile pe care legea drumurilor le califică contravențiuni și le sancționează, sunt infracțiuni de drept penal și caracterul lor penal rezultă atât din faptul că legiuitorul a încredințat constatarea acestor abateri nu numai agenților speciali instituiți, dar și obicinuiților funcționari cărora codul de procedură penală le-a conferit în genere dreptul de a constata infracțiunile la legile penale, precum: ofițerilor de poliție judiciară și membrilor parchetelor, cât și mai ales din întrebuițarea în cuprinsul legii a termenilor specifiți unei legi cu caracter

N. Z. Pag

N. Z. Pag

penal, ca: infracțiune, infractor flagrant delict, recidivă, parte civilă.

Ca atare, pedepsele prescrise de această lege pot fi reduse sub minimum prevăzut de lege, prin aplicarea circumstanțelor ușurătoare, oridecâteori judecătorii fondului, în baza dreptului lor suveran, vor aprecia că în favoarea contravenienților militează asemenea circumstanțe, iar instanța de judecată va trebui să aibă în compunerea ei și pe reprezentantul Ministerului public. (Cas. II, 341 din 1932).

15 233

INFRAȚIUNI LA LEGEA PENTRU REPRIMAREA UNOR INFRAȚIUNI CONTRA LINIȘTEI PUBLICE:

Potrivit art. 17 din legea pentru reprimarea unor noi infracțiuni contra liniștei publice, infracțiunile prevăzute de această lege contra turburării ordinii publice și siguranței Statului, sunt de competența instanțelor ordinare, asemenea infracțiuni neputându-se considera ca delict politice când s'au executat, încercat sau pregătit prin mijloace teroriste, iar prin mijloace teroriste se înțeleg nu numai acte materiale cari prin comiterea lor ar constitui ele înseși infracțiuni penale, ci orice mijloc de natură a răspândi spaima, frica, teroarea și ura, cum ar fi articolele revoluționare dintr'un ziar, în scop de a executa, încerca sau pregăti infracțiunile prevăzute de zisa lege. (Camera de acuzare a C. A. Buc., 89 din 1931).

21 335

— Vezi și Mandate de arestare.

INFORMAȚIUNI COMERCIALE: 1. Asupra informațiunii în comercial (Cas. fr. req. 2 Decembrie 1930. Adnotată de Benedict Bernstein).

7 106

2. Informațiuni. Responsabilitate. (Trib. civ. Seine I, 21 Iulie 1930. Adnotată de B. Bernstein).

7 106

INSCRIEREA IN FALS: V. Proces-verbal.

INSCRIȚIUNE IPOTECARĂ: V. Timbru.

INTERVENȚIUNE: Potrivit art. 247 pr. c., numai acela are calitatea de a interveni într'o pricină ce se urmează între alte persoane, când are un interes legitim, născut și actual, fie pentru recunoașterea drepturilor sale, fie pentru recunoașterea drepturilor uneia din progonitoarele părți.

Deși interesul moral poate face în principiu admisibilă o cerere de intervențiune, aceasta presupune însă un interes propriu, distinct al părților litigante și care poate servi de bază unei acțiuni principale din partea intervenientului.

Atunci când însă nu se pune în discuție nici o chestie în legătură cu onoarea sau drepturile patrimoniale ale intervenientului, interesul pur moral pe care el l'ar avea, sprijinit numai pe sentimentul de afecțiune față de una din părțile în proces, nu poate justifica o cerere de intervenție (Cas. I, 2378 din 1930).

1 10

INTERVENȚIUNE FORȚATĂ: 1. Intervenția forțată, admisibilă din cauză că este de un vădit interes, urmează normele procedurale ale intervenției voluntare, astfel că după cum intervenientul voluntar pentru apărarea drepturilor sale, nu poate interveni decât la prima instanță, acelaș lucru se urmează și cu intervenientul forțat, care pen-

tru apărarea drepturilor sale, nu poate să fie chemat decât la prima instanță.

2. Intervenția forțată este admisibilă și în materia referului, existând interes, să fie admisă și în această materie și cum instanța referului e contradictorie în apel, nu în fața primei instanțe, intervenția forțată se poate face în apel. (Trib. Ilfov s. III, 24 Sept. 1932).

35 56

INVALID DE RĂSBOIU: V. Contencios administrativ.

IPOTECĂ: V. Faliment și Plată.

L

LEGEA ACCELERĂRII: Legea modificatoare a art. 57. (Text oficial).

37 59

— Vezi și Opoziție și Timbru.

LEGEA ADMINISTRAȚIEI LOCALE: 1. Deciziunea comisiunii județene prin care s'a votat o deschidere de credit extraordinar, nu are nevoie de aprobare a autorității tutelare; această deciziune este executorie prin ea însăși și deci comitetul local poate s'o anuleze din oficiu potrivit art. 343 din legea administrațiunii locale.

2. Chiar în ipoteza în care această deciziune ar fi avut nevoie de aprobarea autorității tutelare, comitetul local putea s'o anuleze din oficiu întrucât autoritatea tutelară nu face decât să dea caracterul executoriu deciziei ce i s'a supus spre aprobare, fără să răpească dreptul persoanelor lezate sau interesate să le atace înaintea instanțelor în drept sau dreptul acestei instanțe să se pronunțe din oficiu asupra lui. (Comitetul central de revizuire s. II, 27 Mai 1932. Adnotată de Petre Alexandrescu).

36 57

— Vezi și Contencios Administrativ.

LEGEA AGRARĂ: 1. În cazul când din terenurile expropriate s'au rezervat terenuri pentru creșterea sau mărirea de vetre de sat, întinderea unui asemenea teren nu mai poate fi influențată de nici un fapt ulterior, cum ar fi măsurătoarea definitivă a cadastrului, care ar da un minus față de prevederile hotărârilor de expropriere. — acest minus repercutându-se numai asupra terenului destinat culturii, nu și asupra celui destinat pentru vetre de sat.

2. Art. 98 L. A. dând Casei Centrale dreptul de a vinde în loturi mici locurile de casă, cel care a obținut un asemenea lot și l'a plătit, are titlul definitiv pentru revendicarea lui, independent de împrejurarea că, împroprietărirea definitivă cu loturile de cultură, nu poate avea loc conform legii, de cât după executarea definitivă a exproprierii. — această dispoziție din lege prevăzând numai loturile de cultură, nu și cele de casă, supuse regimului special sus arătat. (Cas. I, 2532 din 1929).

20 31

3. Dat fiind capitolul legii agrare a vechiului regat din care face parte art. 7 care este de ordin constituțional, urmează că în acest text, care dispune împroprietărirea directă a embaticarilor cu terenurile supuse embaticului, legiuitorul agrar nu a putut dispune și în ce privește subsolul terenurilor astfel expropriate, întrucât chestiunea subsolului intră în cadrul preocupărilor

N. Z. Pag.

reglementate de el prin art. 24 ale cărui dispozițiuni în generalitatea lor, erau aplicabile și subsolului embaticar, întrucât ele determină terenul al cărui subsol trece la Stat, având în vedere calitatea lui fizică de cultivabil, iar nu calitatea lui juridică.

4. Din modul cum este redactat art. 7 legea agrară, nu se poate susține că, el prevede o împroprietărire directă dela proprietarii expropriati la embaticari, fără ca mai întâi terenul să treacă la Stat, care deci pe temeiul art. 24 este în drept să-și oprească și subsolul acestor terenuri.

Art. 24 nefiind de ordin constituțional, a putut fi interpretat prin legea ordinară de la 1. IV. 926.

5. Din dispozițiunile art. 7 al. d. legea agrară, prin care se desființează orice drepturi și privilegii ale proprietarilor embaticari, nu se poate trage concluzia că, legiuitorul a înțeles a trece la embaticari proprietatea terenurilor expropriate în folosul lor, într'alt mod decât după normele generale ale legii agrare, adică reținând pentru Stat subsolul acestor terenuri. (Cas. S. U., 15 - 1932). 32 505

6. Art. 81 din regulamentul legii agrare a Vechiului Regat, reglementând procedura de urmat pentru exercitarea de către Stat a dreptului de preemțiune ce îi este conferit prin art. 32, atribuie ordonanței Tribunalului caracterul unui act de jurisdicție grațioasă, în sensul celor prevăzute de art. 104 proc. civ.

În contra acestei ordonanțe nu se poate face apel, potrivit art. 104 pr. civ., la Curtea de apel și conform acestui text de lege apelul se judecă tot în Camera de consiliu.

7. Judecarea în Camera de consiliu, nu exclude caracterul contencios al instanței de apel și părțile pot pune înaintea ei în discuțiune însuși dreptul de preemțiune al Statului.

Deși în acest mod pricina se transformă în contencioasă, instanța de apel este însă în drept să o rețină după procedura sumară din art. 104 pr. civ. și să se pronunțe asupra tuturor apărărilor în fond ce sunt deduse înaintea ei, pentru că legea agrară fixând în această privință procedura din art. 104 pr. civ., a înțeles s'o fixeze pentru întregul diferend ce s'ar naște din cererea de punere în posesie a Statului, înlăturând în această materie, procedura greoaie a dreptului comun, iar trimiterea părților în apel să se judece după dreptul comun, ar ridica orice eficacitate disp. art. 81 regulament.

Pe lângă aceasta în sistemul nostru procedural caracterul contencios al unei cereri exclude judecarea ei în Camera de consiliu, aceasta cu atât mai mult când însăși partea care astăzi cere casarea pentru că a fost judecată în Camera de consiliu și nu în ședință publică, s'a opus la instanța de fond de a fi judecată în ședință publică. (Cas. I, 739 din 1932).

— Vezi și Concesiuni petrolifere, Consolidări petrolifere și Vânzare.

LEGEA AGRARĂ PENTRU TRANSILVANIA:
V. Ardeal.

LEGEA ASANĂRII DATORIILOR AGRICOLE:
Acțiunea cambială intentată de beneficiar

contra emitentului, nu poate fi respinsă ca prematură pe considerațiunea că scadența din cambie este prorogată în baza art. 39 din legea conversiunii, fără ca emitentul ei, să dovedească că este beneficiarul real al menționatei legi. (Trib. Tulcea, 75 din 1932. Adnotată de Titu Bogdănescu).

LEGEA CONTABILITĂȚII PUBLICE: Potrivit art. 75 al. II legea contabilității publice din 1903, contractele încheiate prin bună învoială de către diversele administrațiuni ale Statului, sunt supuse aprobării Consiliului de Miniștri, dacă au o valoare mai mare de 100.000 lei.

Prin aceste dispozițiuni legiuitorul restrânge capacitatea juridică a șefilor de administrațiuni, și o supune, pentru cazul contractărilor prin bună învoială, abilitării Consiliului de Miniștri, a cărui aprobare singură poate să angajeze valabil interesele Statului, care poate invoca oricând nulitatea contractelor făcute fără respectarea dispoz. art. 85 al. II precitat. (Cas. I, 308 din 1931). — Vezi și Vânzare.

LEGEA MODIFICATOARE A ART. 39 și 42 DIN
LEGEA CONTRIBUȚIUNILOR DIRECTE și
PENTRU INFIINȚAREA IMPOZITULUI
GLOBAL: (Text oficial).

LEGEA DRUMURILOR: V. Infrațiuni la legea drumurilor.

LEGEA DE ORGANIZARE JUDECĂTOAREASCĂ:

Legea modificatoare a art. 70 (Text oficial).

LEGEA MINELOR: 1. Potrivit art. 19 din Constituție și art. 1 din legea minelor din 28 Martie 1929, toate zăcămintele miniere precum și bogățiile de orice natură ale subsolului, sunt și rămân proprietatea Statului, potrivit art. 238 din aceeași lege, drepturile dobândite anterior promulgării Constituțiunii din 28 Martie 1923, prin acte cu dată certă, urmând să fie recunoscute și validate, dacă întrunesc condițiunile prevăzute de acel text de lege, printre care este și aceea de a nu vătăma drepturile conferite Statului prin legi, decrete-legi, regulamente, ordonanțe sau prin acte internaționale.

2. Incumbă celui care cere validarea drepturilor sale miniere, ca fiind dobândite anterior Constituțiunii, să dovedească nu numai existența dreptului său de proprietate asupra subsolului, dar și că aceste drepturi nu vătămă drepturile conferite Statului de legile enumerate în al. b, al art. 238 din legea minelor, în care scop, potrivit art. 239 al. 7 din aceeași lege, este obligat să producă și un certificat liberat de organele chemate să aplice legile agrare, pe baza lucrărilor instanțelor prevăzute de acele legi, prin care să se facă dovada că în ceea ce privește proprietatea subsolului (zăcămintelor miniere), terenurile lor nu intră sub prevederile legilor pentru reforma agrară.

3. Sub legiuirea Caragea, aplicabilă în Muntenia, care, potrivit art. 1415 cod. civ., este și astăzi în vigoare pentru reglementarea funcționării și stingerei embaticurilor înstrăinarea de către embaticar, unei alte persoane, a dreptului său de embatic, fără consimțământul proprietarului, nu atrage stingerea acestui drept, efect care se produ-

N. Z. Pag.

37 590

18 285

12 192

37 592

34 536

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

ce, după codul Calimach. aplicabil în Moldova.

4. Potrivit art. 1, 7 și 8 ale legii agrare din 17 Iulie 1921, proprietatea terenurilor embaticare, declarate expropriate în întregime, trece de pe capul expropriatului pe acela al Statului, din însuși momentul confecționării acelei legi, independent de intervenirea hotărârei instanțelor de expropriere.

5. Comisiunile de validări miniere sunt în drept și au îndatorirea să rezolve orice chestiuni, fie de fapt, fie de drept, a căror soluționare este necesară pentru a putea stabili și recunoaște drepturile particularului care cere validarea, față de drepturile recunoscute Statului prin art. 19 din Constituțiune și legea minelor și deci și chestiunea folosirii cu titlu de embatic a unui teren asupra subsolului căruia se cere validarea, ca una ce este referitoare la stabilirea și deci la recunoașterea și validarea drepturilor particularului, în opunere cu drepturile conferite Statului prin art. 19 din Constituțiune și legile agrare.

6. Potrivit art. 266 al. 5 legea minelor din 28 Martie 1920, hotărârile de consolidare, având ca obiect concesiuni acordate de particular pe terenuri al căror subsol este rezervat Statului prin Constituție și legiunile enumerate în art. 238 punctul b. între care este și legea pentru reforma agrară, sau al căror subsol aparține Statului în orice chip, nu sunt opozabile Statului. (*Comisiunea de apel pentru validarea drepturilor miniere s. II, dec 95 din 1932*).

— Vezi și Concesiuni petrolifere.

LEGEA PENTRU ORGANIZAREA MINISTERELOR: Potrivit art. 203 legea pentru organizarea Ministerelor din 2 Aug. 1929, funcționarii cari au vârsta de 57 ani sau 30 ani de serviciu vor putea fi scoși la pensie din oficiu, în urma încadrărilor ce se vor face, cu aceleași drepturi și în aceleași condițiuni, ca și când ar avea respectiv 60 ani, sau 35 ani de serviciu, iar în conformitate cu art. 1 al. 4 și 5 legea din 26 April. 1930, care în această privință are un caracter interpretativ, pentru stabilirea pensiei funcționarilor cari au împlinit 30 ani de serviciu în 1930 și pentru a căror scoatere la pensie legile speciale de organizare prevedeau 35 ani, se va considera ca împlinită diferența de timp ce s'ar fi scurs până la împlinirea vârstei de 60 ani.

Aceste dispozițiuni nu modifică legea generală de pensii decât în ce privește adaosul de timp util pentru pensie, pe care îl acordă celor ce întrunesc condițiunile prescise și cari, printr'o ficțiune a legii, urmează a fi considerat ca efectiv servit în momentul punerii la retragere a funcționarului. În ce privește însă retributiunea ce urmează a fi socotită pentru cacul pensiei, textele de mai sus nu cuprind nici o dispoziție derogatorie formală și ca atare, ele fiind de strictă interpretare, rămân în picioare dispozițiile de drept comun ale art. 9 legea generală de pensii, după care drepturile la pensie au a se stabili și cu privire la acești funcționari după media

salariilor lor de bază primite în cei din urmă trei ani de serviciu. (*Cas. S. U., 32 din 1932*).

LEGEA CONTRACTELOR DE MUNCA DIN 5 APRILIE 1929: V. Competință, Contract individual de muncă.

LEGEA PROPRIETARILOR: 1. Deși prin art. 13 din legea proprietarilor, se acordă chirieiului dreptul de contestație în contra ordonanțelor date pe baza art. 2, de aci nu rezultă că el a suprimat dreptul de apel în contra lor, de oarece contestațiunea este o cale de retractare, iar nu de reformare.

2. În ce privește termenul pentru introducerea acestui apel, art. 12 care organizează dreptul de apel în materie, nu prevede decât un termen dela pronunțare, fără distincțiune, între cazul în care ordonanța de expulzare a fost dată pe cale grațioasă și acela când ea s'a pronunțat în urma unor debateri contradictorii. (*Cas. I, 828 din 1932. Adnotată de M. Lemes*).

LEGEA PENTRU REDUCEREA UNOR IMPOZITE: Legea modificatoare din 21 Oct. 1932. (*Text oficial*).

LEGI STREINE: V. Copil natural.

LEGEA TUTELARĂ ÎN VIGOARE ÎN TRANSILVANIA: Legea modificatoare a art. 293 din 21 Oct. 1932. (*Text oficial*).

LEGEA VĂMILOR: Hotărârea din civil nu are autoritate de lucru judecat în penal, — între aceste judecăți nefiind nici aceiaș cauză, nici acelaș obiect, nici persoane, și pe lângă aceasta în penal urmărindu-se interesul societății, el nu poate să fie lăsat să depindă de voința părților. O excepție dela acest principiu există la chestiune prejudiciale. La chestiunile prealabile nu există o abatere dela acest principiu. Legea vămilor în caz de contrabandă arată că acest fapt dă naștere la două acțiuni, una publică și alta civilă, care sunt independente una de alta. În această lege nefiind nici o dispoziție, care să arate că ceea ce s'a judecat în fiscal are influență asupra penalului, judecata din fiscal nu are autoritate de lucru judecat în penal. (*Trib. Ilfov s. III, J, din 3 Martie 1932*).

LOCAȚIUNE: 1. Din disp. art. 1420 și 1421 c. c. cari obligă pe locator să predea locatorului lucrul închiriat în condițiuni care să-l facă propriu folosinței pentru care a fost închiriat, rezultă pentru ocator obligația de a lua măsurile necesare pentru ca terții să nu se poată opune intrării în folosință a chirieiului.

Această obligațiune ce derivă din raportul de locațiune dintre părți, nu poate fi desființată prin faptul voluntar al uneia din ele, cum ar fi vânzarea imobilului și prin urmare în acest caz obligațiunea locatorului rămâne în picioare. Cu toate consecințele ce decurg din existența locațiunii și ca atare locatorul este obligat a lua toate măsurile pentru executarea contractului de închiriere, fie înștiințând pe chirieiul său din vreme despre intenția sa de a vinde imobilul pentru ca el să fie în măsură să dea dată certă contractului, fie îndeplinind el această formalitate, fie impunând formal terțiului

40 635

40 631

42 663

37 592

37 592

17 270

achizitor obligația de a respecta acea închiriere.

2. Locatorul nu poate deduce o culpă pentru chirie din împrejurarea că acesta trebuie să conteze și cu posibilitatea de a i se opune de terțiul achizitor lipsa datei certe la contractul său, pentru că chirișul nu putea avea cunoștință de înstrăinare și apoi chestiunea datei certe privește raportul ce s'a născut între chiriș și terțiul achizitor în urma faptului înstrăinării, fapt care dacă cade în prerogativele dreptului de proprietate al locatorului, dânsul însă nu-l poate exercita decât în condițiuni cari să garanteze locatarului folosința imobilului. (Cas. I, 97 din 1932).

— Vezi și Chirii.

M

MANDAT: 1. Legiuitorul, pentru a asigura o grabnică realizare a drepturilor mandatarului pentru sumele avansate de el în contractul mandantului a instituit o procedură specială, acordând mandantului o singură cale de atac, aceea a opoziției, ce are a se exercita într'un termen scurt și după epuizarea căruia urmează a se face executarea.

Față de acest scop urmărit și de regulile instituite, rezultă că legiuitorul a înlăturat dreptul de apel în această materie, precizând în ultimul alineat al art. 388 că în caz de expirarea termenului de opoziție sau de respingerea ei, mandatarul poate proceda, fără altă formalitate, la vânzare. (C. A. Buc. IV, 114 din 1932. Adnotată de Const. Wortman).

2. Deși în materie de mandat și transport dreptul de apel în contra sentințelor pronunțate de tribunal nu este expres prevăzut de lege, totuși principiul celor două grade de jurisdicție are a se aplica și în această materie, în tăcerea legii beneficiul zisei reguli de drept comun, trebuind să fie întreg.

3. Deși prin art. 388 al. ultim cod. com. se prevede că în caz de expirarea termenului de opoziție, sau de respingere a opoziției, mandatarul poate proceda la vânzare, fără altă formalitate, totuși prin aceste cuvinte: „fără altă formalitate“ nu se poate înțelege „dreptul de apel“ care este o cale de atac și nu o formalitate, ci „ordonanța de vânzare“ pe care orice creditor găgist trebuie să o ceară dela președintele Tribunalului de comerț pentru realizarea creanței sale, formalitate de care legiuitorul a voit să dispenseze pe mandatarul comercial asimilat cu creditorul găgist sub raportul asigurării plății drepturilor sale cu lucrările ce le deține dela mandant în virtutea mandatului. (C. A. Buc. V, 3307 din 1932. Adnotată de Const. Wortman).

— Vezi Chirii și Procură.

MANDAT DE ARESTARE: 1. Potrivit art. 93 din legea libertății individuale, dacă faptul imputat unui prevenit este pedepsit de lege cu o pedeapsă minimum de trei luni, judecătorul de instrucțiune poate da mandat de arestare în circumstanțe grave, și când arestarea este indispensabilă instrucțiunii cauzei sau reclamată de un interes al siguran-

ței publice, neputându-se admite, în asemenea condițiuni, apelul prevenitului contra jurnalului de confirmare a mandatului de arestare. (Camera de acuzare a C. A. Buc. 89 din 1931).

2. Când este vorba de termeni substanțiali în materie penală, cum este în caz de confirmare a unui mandat de arestare emis de judecătorul de instrucțiune, termenul nu se poate prelungi, încât în calculul lui intră și dies a quo și dies ad quem. Prin urmare, în speță, mandatul fiind emis la 5 Martie și confirmat de trib. la 9 Martie, deci peste trei zile, mandatul de arestare urmează a fi considerat ca nul. (Camera de punere sub acuzare a C. A. Buc., 200 din 1932).

MANDATAR: V. Stat.

MARTORI: V. Curte cu jurați, Expertiză.

MEDICI: Vezi Responsabilitatea penală a medicilor.

MIJLOACE TERORISTE: Vezi Infracțiuni la legea pentru reprimarea unor infracțiuni la legea linistei publice.

MINE: Vezi Concesiuni petrolifere.

MINISTER PUBLIC: Principiul ce se desprinde din art. 186 pr. pen., precum și din art. 412 și 302 pr. pen. ard., că în materie penală tribunalul și Curtea trebuie să se constituie, pe lângă numărul legal de judecători și cu reprezentantul Ministerului Public, urmează a-și avea aplicație chiar în cazul când, în urna stingerii acțiunii publice instanța sesizată și cu acțiunea publică și cu cea privată, nu ar mai avea de statuat decât asupra acestei din urmă acțiuni.

Și cerința legii trebuie considerată ca satisfăcută, din momentul ce se constată că reprezentantul Ministerului public a fost prezent la începerea desbaterilor și a fost pus în măsură a pune concluziuni, însă a declarat că nu înțelege să uzeze de acest drept cu privire la despăgubirile pretinse. (Cas. II, 6591 din 1931. Adnotată de I. Gr. Periețeanu).

MINORI: În conf. cu disp. art. 1231 c. c., contractul matrimonial al minorului, trebuie făcut cu asistarea persoanelor al căror consimțământ este necesar și pentru validitatea căsătoriei.

Néndeplinirea acestei condițiuni atrage nulitatea contractului, deci imposibilitatea ratificării lui ulterioare de către persoanele a căror asistență o cere legea, precum și dreptul pentru orice terțiu interesat de a invoca această nulitate, deoarece néndeplinirea condițiilor din art. 1231 c. c. privește interesul general, care reclamă să se fixeze în mod imutabil regimul matrimonial, iar nu să se lase menținerea, sau înlăturarea statutului matrimonial indicat prin contract, la singura voință a soțului care era minor la epoca căsătoriei. (Cas. I, 301 din 1930. Adnotată de prof. Al. Cerban).

MOARTE PRESUMATĂ: În procedura specială a constatării morții prezumate, neexistând adversar, conform art. 424, 425 pr. civ. austr., cheltuelile de judecată nu cad în sarcina succesiunii.

Când o asemenea hotărâre conține și o condamnățiune bănească, termenul de apel contra acestei condamnățiuni, curge conform

33 524

39 620

39 620

21

22

30

2

N. Z. Pag.

dreptului comu deoarece interesul apelantului s'a născut după constatarea decesului, și anume prin condamnarea la chelueli a succesiunii pe care el o reprezintă. (*Cas. I, 694 din 1931, Adnotată de Al. Kostachi*). 8 121

MONOPOLURILE STATULUI: V. Contencios administrativ.

MORATORIU ANTEFALIMENTAR: 1. Există drept de apel împotriva sentințelor date în rezolvarea unei cereri de moratoriu antefalimentar.

2. Oricare creditor al comerciantului aflat în moratoriu, iar nu numai acei care au intervenit în instanța sesizată cu rezolvarea unei cereri de moratoriu, a cărui creanță nu a fost achitată în timpul moratoriului, este în drept să ceară tribunalului care a încuviințat moratoriul ca, constatând că în realitate comerciantul nu și-a îndeplinit obligațiile sale, să îl declare în stare de faliment.

3. Intrucât citarea părților înaintea primei instanțe în cererile ce le rezolvă tribunalul pe cale grațioasă, afară de cazul când legea dispune altfel, este facultativă pentru tribunal, faptul că apelantii nu au figurat înaintea primei instanțe, nefiind citați, nu le ridică dreptul de a apela jurnalul tribunalului, din moment ce, făcându-se o constatare cu privire la un drept al lor, ei sunt parte în instanță prin însuși acest fapt. (*C. A. Buc. III, J. 3434 din 1930*). 10 159

N

NECOMUNICARE: V. Perimare.

NECONSTITUȚIONALITATE: V. Expropriere.

NULITATE: Excepțiunea de nulitate prevăzută de art. 1393 c. civ., a lipsei de notificare a cesiunii debitorului fiind o nulitate de procedură trebuie ridicată în limine litis și nu poate fi ridicată decât de terți cari au un interes vădit cum sunt debitorul cedat, reprezentanții cedentului cu titlu particular, creditorii gagisti ai creanței și creditorii chirografari ai cedentului și nu poate fi ridicată de terții neprejudiciați direct prin cesiune. (*Trib. Ismail din 6 Noembrie 1929*). 15 236
— Vezi și Faliment, Minori și Vânzare.

NUME COMERCIAL: 1. Numele comercial, fiind un capital, un bun patrimonial și o sursă importantă de câștiguri, poate fi cedat odată cu cesiunea fondului de comerț de care este indisolubil legat, chiar atunci când conține însuși numele patronimic al cedentului și această cesiune urmează a fi socotită ca făcută pentru totdeauna, iar nu numai temporar, atunci când se constată că în intențiunea părților a fost ca cesiunea numelui comercial să fie făcută fără nici o limită de durată.

2. Dacă atunci când se cedează numele comercial, cesionarul trebuie să arate în firmă calitatea sa de succesori, pentru a preveni orice confuzie posibilă între firma nouă și cea veche, această obligațiune nu mai poate fi impusă atunci când este vorba de o societate anonimă, care are o personalitate distinctă de aceia a acționarilor și unde succesiunea acționarilor nu poate interesa, acțiunile circulând la infinit, din mână în mână, fără ca existența societății să poată fi influențată întru câtva.

3. Cu toate că potrivit art. 78 al. 2 c. com,

N. Z. Pag.

societatea anonimă nu are firmă socială și nu poate fi determinată prin numele nici unuia din asociați, acest text însă nu oprește ca societatea anonimă în denumirea sa să cuprindă numele fondatorului sau al fostului proprietar al stabilimentului comercial. (*Trib. Ilfov s. I com. 1967 din 1929. Adnotată de E. Cristoforeanu*). 26 408

— Vezi și Societăți anonime.

NUME PATRONIMIC: V. Societăți anonime.

O

OFERTĂ REALĂ: 1. Oferta reală condiționată nu-și are efectul.

2. Oferta reală făcută numai pentru o sumă din totalul datorit nu e valabilă și ca atare, consemnarea unei asemenea sume nu echivalează cu plata regulat făcută. (*Trib. Prahova s. II com. 1447 din 1931. Adnotată de E. Cristoforeanu*). 6 91

ONORAR DE AVOCAT: V. Dotă și Moarte, prezumată.

OPOZABILITATE: V. Consolidări petrolifere.

OPOZIȚIE: 1. În principiu, legea care se are în vedere în stabilirea căilor de atac contra unei hotărâri judecătorești, este legea în vigoare la data pronunțării ei.

Principiul acesta este consacrat și prin art. 63 legea accelerării din 1929, care prevede că, hotărârile pronunțate anterior aplicării ei, rămân supuse căilor de atac prevăzute de legea sub care au fost pronunțate, iar cele intervenite după aplicarea ei, sunt supuse căilor de atac prevăzute de ea.

2. Legea accelerării din 1925, care a suprimat dreptul de opoziție prevăzut de procedura civilă, a fost abrogată în mod necondiționat prin legea accelerării din 1929.

Prin această abrogare a încetat, implicit, suprimarea dreptului de opoziție; — aceasta în măsura în care și legea din 1929 nu a prevăzut și ea o atare suprimare.

3. Legea din 1929 prevede suprimarea dreptului de opoziție (art. 44) însă numai pentru sentințele Tribunalelor și deciziunile Curților de apel, nu și la sentințele date de Tribunale ca instanțe de apel.

Din toate cele de mai sus, urmează că, pentru sentințele pronunțate de Tribunale, ca instanțe de apel, după 1 Septembrie 1929, când s'a pus în aplicare legea accelerării din 1929, există dreptul de opoziție. (*Cas. I, 339 din 1931*). 13 198

4. În cazul când s'a atacat cu apel la Curte, sentința prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă o opoziție, — iar Curtea a admis acest apel în ce privește admisibilitatea în principiu a opoziției și a amânat judecarea fondului, — în acest caz, la termenul fixat pentru fond, Curtea nu poate anula ca nemotivat apelul, pe considerațiunea că, el cuprinde numai motivele de fapt și de drept pentru admisibilitatea opozițiunii, nu și motivele în fond ale procesului, intrucât pe baza principiului evoluțiunii apelului, Curtea trebuie să repună în discuțiune judecarea în fond a opoziției și să examineze motivele de fond ale ei, chiar dacă apelul nu conținea motive de fond. (*Cas. III, 323 din 1931*). 13 199

— Vezi și Mandat.

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
ORDINE PUBLICĂ: V. Autoritatea lucrului judecat.			întrețin să ia sfârșit. (C. A. Buc. III, 86 din 1930).	12	186
ORDONANȚĂ PREZIDENTIALĂ: Art. 104 pr. civ. prevede dreptul de apel. totuși, întrucât este de principiu că oricine pretinde un drept, are și acțiune în justiție pentru a-l dobândi și că o hotărâre judecătorească nu este opozabilă decât părților care au figurat în proces, urmează că partea care nu a fost citată la darea unei ordonanțe prezidențiale pe baza art. 104 pr. civ., are acțiune directă în justiție pentru anularea ei. (C. A. Constanța, 380 din 1932).	38	602	PERSOANĂ JURIDICĂ: Din moment ce o asociațiune a îndeplinit toate formalitățile edictate de lege, ea este legal constituită conf. art. 84 legea persoanelor juridice, astfel că este inadmisibilă intervențiunea unei alte, pe motivul că poartă aceeași denumire și a uzurpat titlurile ei. (C. A. Buc. III, 112 din 1931).	9	140
ORDONANȚĂ DE EVACUARE: V. Legea proprietarilor.			— Vezi și Responsabilitate penală.		
P					
PACT COMISORIU: V. Executare.			PLATĂ: 1. Prin reglementarea imputării plății, legiuitorul a creiat câteva norme interpretative ale voinții părților privitoare la repartizarea unei sume plătite asupra mai multor datorii.		
PARTAJ VOLUNTAR: V. Revendicare.			Imputarea diferitelor plăți se face conform legiurii în vigoare la data când s'au efectuat respectivele plăți. (Trib. Prahova s. II com., 1447 din 1931, Adnotată de E. Cristoforeanu).	6	91
PATRON: V. Responsabilitate.			2. Plata unei creanțe trebuie dovedită de acel care o invoacă; ea se probează în genere, prin chitanță, sau adevărta creditorului, dată în formă autentică, sau sub semnătură privată. Intinderea efectelor adevărta depinde de termenii în care ea a fost concepută, iar plata făcută în mod valabil, stinge—în genere—obligatia în mod absolut, adică în privința tuturor și cu toate accesoriile sale; stinge, deci și privilegiile și ipotecile. (Trib. Muscel s. I, 264 din 1932).	28	444
PEDEAPSĂ: V. Detențiune preventivă.			— Vezi și Cesiune.		
PENSIUNI: V. Contencios administrativ și Legea pentru organizarea ministerelor.			POLICITAȚIUNE: V. Vânzare.		
PENSIUNE ALIMENTARĂ: V. Adopțiune.			POPRIRE: 1. Dacă există mai multe popriri făcute pe aceeași sumă, efectuată până la rămânerea definitivă a sentinței de validare, această sumă se va distribui între toți creditorii ce au poprit în proporție cu creianța fiecăruia, indiferent dacă ceilalți creditori popritori și-au validat popririle lor după sau înainte de rămânerea definitivă a uneia din sentințele de validare, fiind suficient ca poprirea să fi fost efectuată înainte de acest termen. (Trib. Ismail, 6 Noembrie 1929).	15	236
PERIMARE: 1. Termenul de când începe să curgă perimarea dezistării dela proces a putut să ia naștere și că acest termen să înceze de a curge în momentul când acea prezumțiune, înlăturată prin voința părții de a se judeca, încetează de a mai exista.			PORTĂREL: V. Probe.		
2. Cel din urmă act de procedură, ca început al termenului de perimare se înțelege orice dispozițiune luată de instanță în cursul procesului dela care succesiv în timp, prezumțiunea dezistării părții dela proces apare, iar „prin act întrerupător de perimare” orice act de procedură cu caracter contradictor, adică capabil de a repune din nou în stare de judecată.			PRADĂ DE RĂSBOIU: V. Prize maritime.		
3. Cel din urmă act de procedură, ca început al termenului de perimare se înțelege orice dispozițiune luată de instanță în cursul procesului dela care succesiv în timp, prezumțiunea dezistării părții dela proces apare, iar „prin act întrerupător de perimare” orice act de procedură cu caracter contradictor, adică capabil de a repune din nou în stare de judecată.			PRESCRIPTIE: 1. Pentru a se consolida dreptul de proprietate prin prescripție achizitivă de 10 ani, se cere un just titlu și bună credință.		
4. Cel din urmă act de procedură, ca început al termenului de perimare se înțelege orice dispozițiune luată de instanță în cursul procesului dela care succesiv în timp, prezumțiunea dezistării părții dela proces apare, iar „prin act întrerupător de perimare” orice act de procedură cu caracter contradictor, adică capabil de a repune din nou în stare de judecată.			Justul titlu îl constituie acel titlu translativ de proprietate, care însușește condițiunile cerute pentru validitatea transmisiunii după natura lui, fără a se ține seama dacă el se află lovit de o cauză de resciziune, sau de nulitate relativă, iar buna credință constă în convingerea deplină ce posesorul o are, în momentul achiziției, despre capacitatea vânzătorului și eficacitatea actului ce face.		
5. Cel din urmă act de procedură, ca început al termenului de perimare se înțelege orice dispozițiune luată de instanță în cursul procesului dela care succesiv în timp, prezumțiunea dezistării părții dela proces apare, iar „prin act întrerupător de perimare” orice act de procedură cu caracter contradictor, adică capabil de a repune din nou în stare de judecată.			De aici urmează că, viciul de formă care lovește cu anulabilitate actul ce transmite dreptul de proprietate asupra imobilului înstrăinat, nu ia titlul de transmisiune caracterul de just titlu, căci tocmai pentru că există acel viciu, uzucapiunea are de scop a-l înlătura.		
6. Cel din urmă act de procedură, ca început al termenului de perimare se înțelege orice dispozițiune luată de instanță în cursul procesului dela care succesiv în timp, prezumțiunea dezistării părții dela proces apare, iar „prin act întrerupător de perimare” orice act de procedură cu caracter contradictor, adică capabil de a repune din nou în stare de judecată.			Deci, un act anulabil poate constitui un titlu pe baza căruia să se invoace prescripția de 10 ani. (Cas. I, 10 din 1931).	31	488
7. Cel din urmă act de procedură, ca început al termenului de perimare se înțelege orice dispozițiune luată de instanță în cursul procesului dela care succesiv în timp, prezumțiunea dezistării părții dela proces apare, iar „prin act întrerupător de perimare” orice act de procedură cu caracter contradictor, adică capabil de a repune din nou în stare de judecată.			2. Sentințele comerciale, chiar în materie cambială se prescriu conf. art. 404 pr. civ.,		

	N. Z.	Pag.	N. Z.	Pag.
iar nu conf. art. 947 și 948, care prevăd prescripția acțiunii cambiale.				
In speță, fiind vorba nu de prescripția acțiunii cambiale, ci a unei sentințe comerciale, prescripția este de 30 ani, iar nu de 10 ani, cum prevăd art. 947 și 948 cod. com. (C. A. Buc. III, 150 din 1931, Adnotată de E. Cristoforeanu).	42	669		
— Vezi și Asigurare și Privilegiu.				
PRIMĂRIE: V. Arendă.				
PRIVILEGIU: Privilegiul ocult se prescrie prin 3 ani și 6 luni de la moartea lui de cujus, conf. art. 72 al. ultim și 95 al. 4 legea timbrului, iar privilegiul conservat prin înscripțiune ipotecară, prin 10 ani conform art. 95 al. 5 Legea timbrului din 1920, taxele succesoriale prescriindu-se prin 10 ani. (C. A. Constanța, 380 din 1932).	38	602		
— Vezi și Plată și Timbru.				
PRIZE MARITIME: 1. Declararea vaselor de război, ca pradă de război, este o chestiune de atributul puterii administrative, așa că în această privință este suficientă manifestarea de voință a guvernului, nemai cerându-se îndeplinirea formalităților prevăzute de codul de prize maritime pentru captură, căci prada de război intră în patrimoniul Statului, fără obligația vreunei validări.				
2. Dacă, un vas inamic vinovat de asistență ostilă, a fost considerată ca vas de comerț, nu de război și din acest motiv a fost supus formalităților de captură, iar Curtea superioară de prize maritime, a invalidat captura pe considerațiunea că, nu sunt întrunite condițiunile cerute de lege pentru ca vasul să fie culpabil de asistență ostilă, ci din contra sunt stabilite caracterele unei prăzi de război, asupra căreia dânsa — Curtea — nu era sesizată de a se pronunța. — în acest caz procedura Curții superioare de prize maritime este dată cu competență. Atunci când în cursul judecății, la Comisia de prize maritime, înainte de a interveni o hotărâre definitivă de invalidarea capturei, și de liberarea vasului, s'a descoperit o nouă cauză pentru ca vasul să fie luat în stăpânire de Ministerul armatei—anume pradă de război—în acest caz nu s'a violat autoritatea de lucru judecat din decizia de invalidare, care fiind dată în condițiunile sus arătate, nu prevede o invalidare a capturării vasului. (Cas. S. U. 30 din 1931).	16	249		
PROBE: 1. Procesul verbal încheiat de portărel în exercițiul funcțiunii sale și prin care constată declarațiile făcute de părțile convocate înaintea sa în urma somațiunii făcute de una din ele, face deplină dovadă până la înscrierea în fals că acele persoane s'au prezentat înaintea sa și au făcut declarațiunile consemnate în procesul-verbal cu toate că, acest act nu cuprinde mențiunea că, cuprinsul lui a fost citit părților și că, ele l'au semnat, deoarece nici un text de lege nu cere ca procesul-verbal încheiat de portărel să poarte asemenea mențiuni.				
Această dovadă deplină arătată de procesele verbale o au și față de părțile cari nu știu carte. (Cas. I, 2808 din 1929).	4	59		
2. Conform art. 1169 c. c., cel ce face o propunere înaintea judecății, trebuie să o				
dovedească, de unde rezultă că, sarcina probei incumbă aceluia care afirmă dreptul pe care se bazează pretențiunea sa. (Cas. I, 308 din 1931).			18	285
— Vezi și Proces verbal.				
PROCES VERBAL: 1. Procesele verbale de constatare cărora legea le conferă forța probantă până la înscrierea în fals, pot fi combătute cu proba contrarie atunci când se constată că ele nu conțin toate mențiunile cerute de lege și când legea nu sancționează cu nulitatea atari lipsuri.				
2. Contra unui proces verbal care a pierdut forța probantă până la înscrierea în fals, fiind posibilă orice probă contrarie, devine inutilă înscrierea în fals.				
3. Procesele verbale încheiate pe baza art. 22 legea contabilității publice nu mai fac dovadă până la înscrierea în fals, atunci când nu sunt semnate și de gestionarul respectiv și nu cuprind mențiunea că gestionarul a refuzat să semneze. (Trib. Brăila s. I, J. 10276 din 1932. Adnotat de Vintilă Dongoroz).			38	605
— Vezi și Probe.				
PROCURĂ: 1. Potrivit art. 89 și 90 cod. com., actul constitutiv sau statutele soc. anon. trebuie să arate cari sunt persoanele cari au semnătura socială. În conformitate cu aceste dispozițiuni, statutele Băncii recurente în art. 29, dispun că Consiliul va hotări persoanele cari pot semna valabil pentru Banca și că orice act urmează să poarte două semnături, iar art. 38 că în ce privește reprezentarea înaintea justiției sau autorităților ad-tive, banca va fi reprezentată prin persoanele delegate de către consiliul de administrație prin procură generală.				
In speță, apelul fiind semnat numai de o singură persoană, este nul.				
2. Faptul că avocatul societății avea procură de a o reprezenta înaintea justiției precum și a face valabil apel, recurs, etc., procură dată de două persoane autorizate de consiliul de ad-tie cu drept de a angaja banca, nu îndrituia pe procurator să semneze apelul pe baza procurei și în numele societății, de oarece pe deoparte de nicăeri nu rezultă că acele două persoane care au dat acea procură și cari ar fi avut semnătura socială, puteau transmite acest drept de a semna și către alte persoane printr-o simplă procură, fără formalitatea votului consiliului de ad-tie și publicarea în Monitoriul Oficial conf. art. 96 c. com.				
3. Procura dată în asemenea condițiuni nu putea acoperi neregularitatea apelului făcut în virtutea altui mandat dat de altă persoană. (Cas. II, 675 din 1931. Adnotată de E. Cristoforeanu).			5	74
— Vezi și Acțiune cambială.				
PROPRIETATE INCORPORALĂ: V. Expropriere.				
R				
RĂNIRE: 1. Elementele constitutive ale delic-tului prevăzut de art. 248 și 249 cod. pen. sunt: a) un fapt material de omor sau lovire ori rănire; b) o gresală a autorului acestui fapt; c) o relațiune dela cauză la efect				

între greaşa comisă şi omorul sau răniurile produse.

Prin relaţiune dela cauză ia efect se înţelege nu numai un raport strict de contingenţă, adică un raport direct, imediat, material al faptului producerii accidentului, ci şi toate acele acte care chiar indirecte, nemediate, însă care se completează în mod mutual şi se înlănţuesc atât de strâns că formează adevărata cauză generatorie a rezultatului fatal produs.

Responsabilitatea penală în această infracţiune neintenţionată se bazează pe starea de a cunoaşte, pe datoria de a cunoaşte, pe prevederea rezultatului. Inculpatul în această situaţiune nu se poate justifica invocând imprudenţa victimei: culpa unuia nu face să dispară dulpă celuilalt.

2. Acţiunea civilă accesorie acţiunii penale este circumscrisă la daunele ce decurg din faptul penal (art. 1 pr. pen.).

3. Avortul mamei copilului rănit, produs în urma emoţiunilor sau influenţi morale din cauze ocazionale, iar nu din cauze eficiente său determinate nu pot da loc la daune, de dăt prin acţiune separată, neputându-se grefa pe acelaş fapt. (*Jud. mixtă Galaţi, C. J. 90 din 1931*).

16 254

RECHIZIȚIUNI: 1. Obligatia impusă Ungariei prin art. 68 Tratatul dela Trianon de a restitui în bani, sumele ridicate, luate, sau sechestrate în teritoriile vremelnice ocupate, de asemenea de a restitui în natură animalele, obiectele, etc., ridicate etc. în caz când va fi posibilă identitatea lor, nu poate privi bunurile sechestrate de Unguri în aceste teritorii, deoarece textul sus arătat nu vorbeşte de loc de bunurile rechizitionate, în privinţa cărora inamicul şi-a exercitat un drept formal recunoscut lui prin convenţia dela Haga şi Regulamentul privitor la legile şi obiceiurile războiului pe uscat.

2. Este adevărat că, legea contenciosului administrativ scoate de sub controlul puterii judecătoreşti actele de guvernământ, din cari fac parte şi cele relative la executarea şi interpretarea tratatelor şi convenţiunilor diplomatice.

În dăzul însă în care Statul român a recunoscut faţă de un particular că obiectele găsite în Ungaria i-au aparţinut şi i-au fost luate de inamic prin rechiziţie şi dănsul — particularul — are drept la restituirea lor, în acest caz Statul român care posterior a încheiat cu Ungaria un acord forfaitar prin care schimbă predarea în natură a unor asemenea bunuri, în plata unei sume globale, datoreşte particularului suma reprezentând valoarea acelor bunuri. (*Cas. I, 1491 din 1931*).

33 522

RECOURS: V. Ardeal, Contencios administrativ şi Timbru.

REFERE: V. Intervenţiune forţată.

RESPONSABILITATE: 1. Răspunderea pe care legea o stabileşte prin art. 1.000 al. III c. c., în sarcina stăpânilor pentru prejudiciile cauzate de servitorii şi prepuşii lor, în funcţiunile ce li s'a încredinţat, nu are în vedere numai pe comitentii sau stăpânii direcţi ai servitorilor, cari au cauzat fapta prejudiciabilă, cişi pe aceia cari avându-i

ocazional în serviciul lor, faptul prejudiciabil a avut loc în exercitarea acestui serviciu ocazional.

Prin urmare în speţă fiind constant că, automobilul recurentului a cauzat intimatului prejudiciul a cărui reparare o cere, recurentul este răspunzător de acest prejudiciu, deşi şoferul care conducea maşina nu se afla în serviciul său, ci al altei persoane; legea consideră suficientă împrejurarea că, acel şofer se afla ocazional în serviciul recurentului şi cu această ocazie a avut loc accidentul. (*Cas. I, 1 din 1928. Adnotată de Ilie Stoescu*).

10 149

2. — Art. 1001 c. civ. dispune că proprietarul unui animal, pe timpul cât se serveşte de el este răspunzător de daunele ce animalul a cauzat, fie că a fost pus sub pază, fie că a scăpat.

Textul derogă dela principiile generale de responsabilitate civilă stabilind în sarcina persoanelor cari au paza unui animal o prezumţie de culpă juris et de jure.

În caz şi de culpa victimei, nu se poate exonera de răspundere inculpatul, ci numai reduce cuantumul daunelor. (*Jud. mixtă Galaţi, C. J. 90 din 1931*).

16 254

RESPONSABILITATE penală: 1 Responsabilitatea penală, după sistemul codului nostru penal, are la baza ei culpabilitatea. Această culpabilitate priveşte numai fiinţa, care înţelege întinderea şi consecinţele pedepsii şi a supra căreia pedeapsa poate să lase urme de suferinţă şi intimidare. Atributele acestea le are numai persoana fizică, nu şi cea juridică. De aceea despre o responsabilitate penală nu ar putea să fie vorba la persoanele juridice, ci numai persoanelor fizice li se aplică această responsabilitate.

2. Faţă de raporturile din ce în ce mai complexe între membrii Statului şi faţă de cerinţele tot mai mari ale Statului, activitatea legiuitorului s'a făcut din ce în ce mai simţită. Pe de altă parte, viaţa corporativă s'a dezvoltat şi ea. Consecinţa a acestor stări, în călcarea normelor ce edictează, legiuitorul a înţeles, prin unele legi, să întindă responsabilitatea penală şi la fiinţele corporative, nu numai la persoanele fizice. În felul acesta a procedat la facerea legii pentru protecţia muncii indigene din 3 Aprilie 1930. Prin art. 23 din această lege, se arată că se pedepseşte întreprinderile sau patronii.

3. Legea arătând că se pedepseşte întreprinderea, faţă de această dispoziţie nu se mai poate spune, că nu întreprinderea se pedepseşte, ci persoanele care lucrează pentru ea; şi, din faptul că amenda la o întreprindere nu se poate transforma în închisoare, nu e un motiv ca întreprinderea să nu fie pedepsită, când legea spune că ea se pedepseşte cu amendă. (*Trib. Ilfov s. III, 164 din 1932. Adnotată de C. S. Băllan*).

12 190

RESPONSABILITATEA PENALĂ A MEDICILOR: 1. Responsabilitatea medicală, în principiu, ne mai putând fi pusă azi în discuţie, ea fiind admisă, chiar în statele în cari, în lipsă de texte categorice, doctrina şi jurisprudenţa au consacrat-o; cu atât mai puţin ar putea fi tăgăduită în Banat şi Ardeal, unde legislaţia penală, prin texte categorice

(art. 310 și 311 c. p.) a prevăzuto, stabilind, nu numai sancțiunile penale, ci și anumite norme cu privire la acordarea în favoarea părții vătămate a cuvenitelor despăgubiri.

În consecință, sunt deopotrivă vinovați de neglijență și neprevădere chirurșii cari, cu prilejul a două intervențiuni chirurgicale concomitente, datorită lipsei de control a întregului câmp operator, mai înainte de închiderea plăgei lupalatomice, și lipsei de verificare și numerotare a tamponurilor și compreselor întrebuintate, uită o compresă în abdomenul pacientei, provocându-i leziuni corporale grave, atunci mai ales când se constată că n'au avut prevederea ca în prealabil să se înțeleagă în mod hotărât asupra cui cade sarcina operațiilor și că au nesocotit îndatorirea pe care o aveau de a se ajuta reciproc, fie cu sfatul fie cu lucrul și de a păstra liniște și calm la căpătâiul pacientei narcotizat. Ca urmare, ei sunt în culpă și deci, civilmente, solidar răspunzători de prejudiciul cauzat.

2. Imprejurarea că lezata a propus și insistat să fie supusă, de către doi chirurși, la două operațiuni diferite deodată, nu e de natură să înlătore sau să atenueze responsabilitatea medicală, pe de o parte ne fiind admisibil ca o ființă profană, să impună norme de conduită unor oameni de știință, iar pe de altă parte pentru că, de îndată ce au cedat insistențelor bolnavei, și au acceptat situația, datori erau să se comporte cu toată diligența și prevederea.

3. Refuzul lezatei, de a se supune la o nouă intervenție chirurgicală, practică de aceeași chirurși cari i-au pricinuit leziunea corporală cu prilejul primei operațiuni, refuz, determinat de temerea justificată pe care i-o inspirase, nu constituie de o potrivă o culpă a acesteia, de natură să înlătore sau să atenueze responsabilitatea medicală, derivată din faptul generator de prejudiciu. (C. A. Timișoara, s. II, 3788-335 / 1928 din 14 Oct. 1930. Adnotată de I. Gr. Periețeanu). 30 467

4. Responsabilitatea medicală, în principiu, nemai putând fi pusă astăzi în discuție, nici chiar în statele în cari, în lipsă de texte categorice, doctrina și jurisprudența au consacrat-o, cu atât mai mult câtă să fie proclamată în Banat și Ardeal, unde legislația penală, prin texte categorice, a prevăzuto, stabilind nu numai sancțiunile penale, ci și anumite norme cu privire la acordarea cuvenitelor despăgubiri în favoarea părții vătămate.

Așa dar, când doi chirurși practică, în mod succesiv, două intervențiuni chirurgicale asupra aceluiași pacient, uitarea unei comprese în abdomenul celui operat constituie o neglijență și omisiune culpabilă, imputabilă amândorora și fiecăruia în parte.

Amândorora: 1) pentru că n'au controlat, nici unul, nici celalt, numerotarea tamponurilor întrebuintate; 2) pentru că, neavând prevederea ca, în prealabil, să se înțeleagă, în mod hotărât, asupra cui cade sarcina operațiilor și neprevăzând că la deschiderea abdomenului s'ar putea afla în fata unui caz nou și complicat care, cerând o muncă mai mare și sforțări mai încordate, impun

datoria unui ajutor reciproc, fie cu sfatul, fie cu lucrul, păstrarea liniștei și calmului, s'au dedat la discuții iritante, la căpătâiul pacientei adormite și cu abdomenul deschis, nu în interesul succesului operației, ci din ambițiune.

Fiecăruia în parte, pentru că, cel dintâiu operator, mai înainte de închiderea plăgei lupalatomice, n'a atras atenția celui care i-a succedat, despre prezența în câmpul operator a compresei de el întrebuintată; iar cel de al doilea n'a făcut explorarea întregului câmp operator, mai înainte de a îndeplini sarcina care îi incumba: închiderea abdomenului.

Și culpa care rezultă din aceste omisiuni și neglijență nu este o culpă contractuală, ci întrunește toate elementele delictului prevăzuto de art. 310 al. 2 c. p. transilvănean, ceea ce autoriză instanțele de fond, în caz de amnestiere a faptului penal, să procedă la judecarea pretențiilor civile ex delictu, ceea ce atrage răspunderea solidară a autorilor faptului generator de prejudiciu.

5. Insistențele celei lezate de a i se face două operațiuni de odată, chiar dacă s'ar admite că este ceva eșit din normal, nu poate diminua culpa medicilor operatori, cari, ca specialiști în chirurgie, nu trebuia să admită dorințele pacientei, ființă profană în această artă.

6. Tot astfel refuzul lezatei de a primi o nouă intervenție chirurgicală a medicilor vinovați, nu poate diminua această răspundere, un atare refuz apărând ca firesc odată cu constatarea efectelor dezastruoase ale primei intervențiuni. (Cas. II, 5527 din 1931. Adnotată de I. Gr. Periețeanu). 30 471

REȚINERI PENTRU PENSIUNI: V. Contencios administrativ.

RETROACTIVITATE: V. Asigurare

REVENDICARE: Deși un comotentinor în indiviziune nu poate singur revendica un bun determinat din succesiune, însă intervenind un act de partaj voluntar între toți moștenitorii, prin care se recunoaște dreptul exclusiv și absolut al intimatelor asupra imobilului revendicat, acțiunea în revendicare introdusă de intimate este regulată. (C. A. Constanța, 88 din 1930). * 14 217
— Vezi și Faliment.

REVIZUIRE: V. Autoritatea lucrului judecat.

S

SECHESTRU ASIGURĂTOR: Prin analogie cu art. 1825 cod civ. și art. 594 pr. civ., cari nu admit stabilirea unui sechestrul asigurător, care nu are caracterul unei măsuri conservatoare pe un imobil stăpânit în codevălmășie, înainte de efectuarea partajului, același principiu se aplică și în materie mobilă. (Trib. Iași s. III, 50 din 1931 C. A. Iași s. I, 100 din 1932. Adnotate de M. Veiler). 41 651

SECHESTRU JUDICIAR: 1. Art. 615 pr. civ. arată îndatoririle pe care le are sechestrul judiciar în această calitate.

Faptul că sechestrul judiciar este și avocat, atunci când pledează în calitate de avocat în procesele de succesiune, el poate invoca un onorariu, în virtutea teoriei contractului cu sine însuși, dacă contractarea

a fost utilă succesiunii, și nu este interzisă de lege.

În speță, întrucât nici un text de lege nu oprește ca sechestrul judiciar să contracteze cu sine însuși, angajându-se ca avocat în procesele pe care succesiunea le are și pe care o reprezintă, cu atât mai mult că utilitatea contractării reese evidentă din faptul că a fost autorizat de către însăși instanța care l'a numit sechestrul judiciar, și că de pe urma acestor procese, succesiunea a câștigat sume de bani, cari au fost aduse la masa succesiunii. (*C. Ap. Iasi II, 103 din 1931*).

2. Potrivit art. 615 pr. civ., când este în discuțiune dreptul de proprietate și de posesiune asupra unui imobil, cererea de sechestrul judiciar este admisibilă în drept și judecătorului nu-i mai rămâne decât să se intereseze de utilitatea și oportunitatea măsurii; legiuitorul nu permite judecătorului să facă aprecieri anticipate asupra dovezilor din acțiunea principală, căci prin aceasta s'ar prejudicia însuși fondul, și cel mult să vadă dacă temeiurile de drept sunt de natură să poată duce la admisibilitatea acțiunii. (*C. A. Buc. I, 47 din 1932*).

SENTINȚĂ COMERCIALĂ: V. Prescriptie.

SOCIETĂȚI ANONIME: 1. Faptul de a semna un apel nu constituie un act de dispoziție care să oblige societatea, ci este un simplu mandat de asistență, care poate să fie dat unui avocat, conf. art. 28 legea avocaților, fără a mai fi nevoie să fie satisfăcute formalitățile cerute de art. 93 cod. com. (*Trib. com. Ilfov s. II, J. 7407 din 1932*).

2. Deși potrivit legii numelui, numele patronimic este incesibil și imprescriptibil, totuși când un nume patronimic devine un nume comercial, prin inserarea lui în denumirea unei întreprinderi comerciale, întrucât în acest caz, el este acela care, — prin încrederea pe care titularul întreprinderii al cărui nume patronimic denumește întreprinderea și o individualizează a inspirat-o clientelei sale, — o menține această clientelă și atrage o altă nouă, el dobândește o valoare patrimonială, devine un bun incorporat, constituind elementul cel mai important pentru exercitarea întreprinderii, întrucât ca element de competență în compunerea fondului de comerț, cu care poate fi înstrăinat și care odată intrat în patrimoniul cesionarului, rămâne în permanență acolo, făcând parte din contraechivalentul pretului pe care acesta l'a plătit, din moment ce transmiterea lui nu a fost limitată la un anumit timp.

3. Deși art. 78 c. com., prevede că societatea în nume colectiv, societatea în comandită simplă și societatea în comandită prin acțiuni există sub o formă socială, iar societatea anonimă nu are firmă socială și nu poate fi determinată prin numele nici unuia din asociați, ea este însă calificată printr-o denumire particulară sau prin arătarea obiectului întreprinderii sale, totuși întrucât rațiunea care a determinat pe legiuitor să prevadă aceasta, a fost temerea ca nu cumva, prin faptul existenței unui nume de persoană în denumirea unei societăți anonime, să se creadă de către cei de al treilea

că s'ar afla în fața unei altfel de societăți decât anonimă, în care ar exista și tovarăși cu răspundere nemărginită și solidară și întrucât această temere a legiuitorului se constată a fi neîndreptățită, întrucât, potrivit art. 104 c. com., societățile fiind obligate ca în orice act sau publicațiune ce emană dela ele să arate și felul în care este constituită. Deci o societate anonimă să preceadă „denumirea“ de cuvintele „Societate anonimă“. O astfel de confuziune neputând avea loc, urmează că, chiar dacă în denumirea unei societăți anonime se prevede un nume de persoană, această denumire este valabilă, scopul urmărit de legiuitor de a se evita confuziunile fiind satisfăcut.

4. Concentrarea acțiunilor în mâinile unui singur acționar care le-a cumpărat cu intenția să le revândă singur și să fixeze el prețul și condițiunile vânzării, iar nu ca societatea să înceteze de a mai exista, el devenind proprietarul bunurilor societății și revinderea lor imediată unei alte persoane, care le-a cumpărat, nu pentru a intra în posesiunea bunurilor societății, care să înceteze de a mai funcționa, ci ca să le transmită mai departe, ceea ce a și făcut de îndată ce a intrat în posesiunea lor, vânzându-le la diferite persoane, așa încât societatea a continuat tot timpul să funcționeze, nu are nici o influență asupra existenței societății. (*C. A. Buc. s. V, 75 din 1932*).

— Vezi și Acțiune cambială, Nume comercial și Procură.

SOCIETATE ÎN NUME COLECTIV: V. Faliment.

SOCIETATE ÎN COMANDITĂ: V. Faliment.

STABILITATE: V. Gardian public.

SPECULĂ: V. Case de prostituție.

STAT: Conform art. 10 legea pentru organizarea Ministerelor, Ministerele reprezentând interesele generale ale Statului și ele putând sta în justiție în numele Statului și pentru Stat — urmează că, o acțiune intentată direct contra unui Minister, fără a se arăta că el este citat ca mandatar al Statului și că procesul este îndreptat contra Statului, — este bine introdusă. (*Cas. III, 1043 din 1931*).

STATUTUL FUNCȚIONARILOR PUBLICI: V. Censios administrativ.

STIPULAȚIUNE PENTRU ALTUL: 1. Contractul de împrumut garantat cu ipotecă prin care debitorul s'a obligat să plătească în plus o sumă de bani destinată avocatului ce va face eventual formalitățile de urmărire, cuprinde în sine și o stipulație pentru altul.

2. Dacă creditorul ipotecar a angajat un avocat care a început urmărirea și apoi cesionează creanța, cesionarul e obligat prin chiar faptul juridic al cesiunii să plătească pe avocatul angajat de cedentă, pe baza principiului tras din stipulația pentru altul. (*Trib. Iasi s. I, 2193 din 1931. Adnotată de N. Jac Constantinescu*).

SUCCESIUNE: V. Moarte prezumată, Timbru, Trimitere în posesie.

T

TAXE COMUNALE: V. Chirii.

TAXE SUCCESORALE: V. Timbru.

8 125

20 317

22 352

35 556

17 269

11 173

TERMEN: V. Legea Proprietarilor, Mandat de arestare. Moarte prezumată, Perimare și Timbru.

TESTAMENT: 1. Potrivit art. 33 legea autentificării din 1886, modificată în 1887, dispozițiunile din c. c. în privința formei testamentelor nu se ating întru nimic.

Prin acest text s'au menținut dispozițiunile din c. c. nu numai în ce privește formele (olograf, autentic, mistic) în care poate fi făcut un testament, ci și în privința formalităților necesare pentru autentificarea testamentului, căci mai ales la ele s'a gândit legiuitorul.

De aici rezultă că, sub imperiul legii autentificării din 1887 un testament putea fi autentificat fie de Tribunal, fie de un judecător și deci dacă se delega un judecător la domiciliul testatorului, autentificarea se putea face de el, asistat de greșier.

2. Procesul-verbal de autentificarea unui testament trebuie să cuprindă și data când a avut loc autentificarea.

Legea neimpunând o formulă sacramentală pentru mențiunea datei, urmează că, chiar o dată greșită, sau incompletă din procesul-verbal de autentificare, nu atrag nulitatea lui, dacă acea dată se poate completa, sau rectifica cu elemente din chiar procesul-verbal.

3. În cazul când judecătorul care sub imperiul legii din 1887 a luat numai consimțământul testatorului, sau autentificarea s'a făcut de Tribunal, în acest caz se trece în josul testamentului numai procesul-verbal de autentificare al Tribunalului, nu și cel al judecătorului delegat, acest act servind numai Tribunalului pentru a constata îndeplinirea condițiilor cerute de lege pentru autentificare. (*Cas. I, 402 din 1931*).

TIPOGRAF: V. Infrațiuni la legea pentru reprimarea unor infrațiuni contra liniștei publice.

TIMBRU: 1. Succesiunea fiind deschisă sub imperiul legii timbrului din 1921, art. 95 arată că prescripția este de 3 ani, iar al. 4 specifică că acest termen va curge pentru succesori și legatari din momentul punerii în posesiune de trib., iar când posesiunea are loc fără intervenția trib., prescripția va curge dela actul public sau cu dată certă ce a intervenit între părți. Al. ultim reglementează prescripția taxelor față de succesori, iar nu a privilegiului legal constituit asupra imobilelor succesiunii.

Prin urmare, în speță neexistând o punere în posesie de trib., termenul de prescripție al privilegiului curge dela data actului de vânzare, 28 Sept. 1923, în cât până la data somațiunii de plată, 22 Iunie 1929, trecând mai bine de 6 ani, s'a împlinit termenul legal de prescripție. (*C. A. Constanța, 317 din 1931. Adnotată de P. L. Theodoru*).

2. Amenda prevăzută de art. 42 legea timbrului, pentru cazul cererilor introductive de instanță netimbrate, sau insuficient timbrate, are acelaș caracter ca și amenzile edictate de art. 74 și urm. aceiași lege.

De aici rezultă că, atunci când legiuitorul a acordat Ministerului de finanțe dreptul de a dispensa de amendă în cazul contra-

vențiunilor dela art. 74 și urm., i-a acordat dreptul de a dispensa de amendă și în cazul art. 42.

Prin urmare, partea care a cerut un termen pentru a dovedi achitarea taxelor și a amendei la un recurs introdus fără timbru, sau insuficient timbrat, dacă produce la termenul acordat timbrul prevăzut de lege și dovada că, Ministerul de finanțe l'a dispensat de plata amendei, recursul său trebuie privit ca suficient, timbrat. (*Cas. I, 668 din 1932*).

3. Conform dispozițiilor din art. 42 al. IV legea timbrului din 1927, în cazul când insuficienta timbrare a unei cereri introductive de instanță a fost relevată în cursul procesului, iar nu la prima zi de înfățișare, partea poate cere un termen pentru completarea timbrului și plata amendei.

Aceste dispozițiuni au fost abrogate prin art. 57 legea accelerării din 1929, întrucât sunt incompatibile cu ele, iar conform legii accelerării completarea timbrului trebuie să aibă loc la prima zi de înfățișare, cu dreptul pentru parte de a putea cere, la acel termen, o singură amânare în acest scop, în care caz urmează a achita și amenda acolo prevăzută.

De aici urmează că, sub imperiul legii accelerării din 1929, dacă partea nu a justificat achitarea completă a timbrului, la prima zi de înfățișare sau nu a cerut, atunci termen în acest scop și neregularitatea de timbru s'a relevat posterior, — dânsa nu mai este în termen să completeze timbrul și instanța este obligată să-i anuleze cererea.

4. Prima zi de înfățișare este primul termen fixat în cercetarea pricinii și la care procedura a fost completă.

Dispozițiunile sus arătate din legea accelerării se aplică și cererilor de recurs. (*Cas. I, 831 din 1932*).

5. Art. 72 legea timbrului din 1920 prevede că taxele de înregistrare pentru moșteniri urmăresc imobilul în mâna celor de al treilea, ca o sarcină a imobilului până la a lor achitare și fără nici o altă formalitate, statul având privilegiu asupra întregii averi mobiliare și imobiliare a debitorului fără ea, în privința imobilelor, să fie supus la formalitatea inscripțiunii, după cum dispune art. 80 Legea timbrului; că întrucât nu se face nici o distincțiune, prin art. 72 legea timbrului, între privilegiul ocult și între acel conservat prin inscripțiune ipotecară, urmează că atunci când statul își conservă prin inscripțiune ipotecară conform art. 1786 cod. civ., acest privilegiu, urmărește, ca și acel ocult, imobilul în mâinile celor de al treilea, fără nici o formalitate față cu terții dobânditori ai imobilului, în ambele cazuri rațiunea fiind aceeași. (*C. A. Constanța, 380 din 1932*).

TRANSCRIERE: V. Chirii și Vânzare.

TRATATUL DELA TRIANON: V. Rechizițiuni.

TRIMITERE ÎN POSESIE: 1. Atunci când sunt mai mult cereri de trimitere în posesie ivindu-se un conflict de drepturi, afacerea dobândește un caracter contencios și judecata urmează a avea loc în ședință publică cu debateri contradictorii, părțile având drep-

19 271

21 333

34 538

35 554

38 602

tul a ataca cu căile prevăzute de lege sentința ce se va da.

2. Pentru a ajunge afacerea în desbatere publică, nu e nevoie nici de vreo declinare de competență, nici de desesizare și nici de vreo scoatere a prezentei afaceri de pe rol, pentru ca în urmă, partea interesată să ceară punerea din nou pe rol, pentru că nu poate fi vorba de o afacere nouă, care să fie din nou introdusă la primul prezident al Tribunalului pentru o nouă repartiție și nici în stadiul nou al afacerii nu e cazul aplicării legii accelerării judecăților, pentru a fi nevoie de comunicarea petițiilor în cauză, fiind vorba de o procedură specială; trecerea în desbatere publică, adică, transformarea din instanță grațioasă în contencioasă, urmează a se declara chiar de acest Tribunal, fiind vorba de o continuare a unei afaceri în curs, care rămâne a se soluționa tot la această secție a Tribunalului, mai ales că este vorba de trimitere în posesie, care e o simplă măsură provizorie, pe care justiția o ia în vederea viitorului în virtutea puterii sale de supraveghere a unei succesiuni cu care este sesizată, implicând astfel urgență, pentru ca succesiunea să nu rămână fără un reprezentant, fapt care, ar lăsa în nesiguranță proprietatea și posesiunea ei, deci, urmează a reține a se judeca această afacere în ședință publică, și contradictoriu. (*Trib. Muscel, 13 Mai 1932, Adnotată de Tr. R. Scriban*).

23 366

U

UNIFICAREA LEGISLAȚIEI: Avizul înaltei Curți de casație, asupra proiectului de lege pentru punerea în vigoare în tot cuprinsul țării a legislației civile, comerciale și penale române din 5 Noemvrie 1931.

6 87

URMĂRIRE SILITĂ: V. Dotă.

URMĂRIREA VENITURILOR GENERALE:

1. Din examinarea art. 38 din legea judecătorilor de ocoale se constată că judecătorul de ocol este în drept a acorda măsurile asigurătoare prevăzute de art. 455—465 și 610—620 pr. civ., articolele ce tratează despre poprire și sechestrul, iar nu de a acorda cele prevăzute de art. 477 și următorii din pr. civ. care tratează despre urmărirea de venituri generale. (*Trib. Ilfov s. IV, 884 din 1931, Adnotată de Const. Wortman și S. Revici*).

3 44

2. Deși potrivit art. 38 din legea judecătorilor de ocoale, judecătorii de ocol nu pot încuviința decât numai sechestrul și poprirea asigurătoare în marginele competenței lor, totuși această dispoziție nefiind restrictivă în privința măsurilor asigurătoare, ci numai enumerativă, rațiunea neimpunând o interpretare limitativă a acestui text, rezultă că, cu drept și în marginile competenței sale judecătorul de ocol a încuviințat o asemenea măsură. (*Trib. Ilfov s. I com., 945 din 1930, Adnotată de Const. Wortman și S. Revici*).

3 44

3. Dispozițiunile art. 9 ale legii din 11 Iulie 1930, privitoare la urmărirea silite imobiliare, potrivit cărora, în urmărirea silite ale bunurilor imobiliare, instanța judecătorească nu vă încredința păstrarea bunurilor nemiscătoare urmărite altuia decât debi-

torul, decât dacă din rămânerea bunurilor în stăpânirea debitorului ar rezulta o pagubă pentru creditor, sunt aplicabile numai în cazul urmării silite a însăși bunului nemiscător, iar nu și în cazul când nu se urmărește decât veniturile bunului nemiscător. (*C. A. Buc. IV, dec. 366 bis din 1931*).

5 80

V

VĂNZARE: 1. Potrivit art. 69 al. 1 legea contabilității publice, ministrii nu pot face nici un contract tocmeală, sau adjudecare, care ar trece peste limitele anului financiar, ba din contră, contractul rămâne fără efect pentru termenul excedat și contractantul nu va putea trage la răspundere decât numai pe ministrul care a făcut o astfel de tocmeală.

Al. II de sub acest articol, care prevede de oarecari excepții la această regulă, nu exceptează însă și contractele de vindere-cumpărare de imobile, prin urmare nu se poate cumpăra un asemenea imobil de către Stat cu obligația ca plata prețului să se facă pe mai mulți ani. (*Cas. I, 2356 din 1929*).

2 26

2. Vânzările făcute prin acte sub semnătură privată, conform art. 110 legea notarială bulgară, dacă cumpărătorul obține acte „de etate“ aveau putere erga omnes.

Atât legea bulgară din 8 Dec. 1892, cât și cea din 1910 art. 120 și 123 au întărit valabilitatea acestor acte de vânzare.

Prin urmare, în speță, actul de vânzare a def. pe care l'a moștenit înt.mateie, fiind făcut cu respectarea acestor dispozițiuni este opozabil chiar apelantului. (*C. A. Constanța, 88 din 1930*).

14 217

3. Art. 1589 c. civ. francez, dispune că „făgăduința de vânzare echivalează cu vânzarea“ (vaut-vente) când există consiliământul reciproc al ambelor părți asupra lucrului și asupra prețului.

Toți autorii sunt unanimi a decide că, acest articol înțelege a vorbi numai de făgăduințele sinalagmatice de vânzare, adică de acele care consistă în făgăduința reciprocă de a vinde și de a cumpăra.

Acest text dând însă loc, în Franța la dificultăți, redactorii codului nostru, cu drept cuvânt au eliminat acest text francez, după cum au făcut și redactorii codului italian, textul francez fiind inutil, el formând o regulă de drept, o noțiune relativă, care nu are de cât valoarea interpretărei unei convenții, principiile generale de drept, fiind în asemenea cazuri, suficiente spre a rezolva dificultățile la care pot da loc făgăduințele de vânzare. Deci, în lipsa unui asemenea text din codul nostru, urmează că, conferă părților dreptul reciproc de a cere executarea contractului de câteori ele au fost de acord asupra lucrului și asupra prețului și că de câteori una din ele s'a pus, prin culpa sa, în situațiunea de a nu-și putea executa făgăduința, ea va fi supusă către cealaltă parte la daune interese, iar în ce privește făgăduința unilaterală de a vinde, care n'a fost acceptată de cealaltă parte ea constituie o simplă polițenie (*volens offerentis promissio*) care nu poate produce nici un efect juridic.

4. In vechea și clasica teorie a obligațiilor, plicitațiunea nu era admisă de autori ca un fundament al unei obligațiuni contractuale; — astăzi, însă prin practica curentă a afacerilor, care au influențat principiile de drept, declarațiunea unilaterală de voință, sau plicitațiunea, este considerată ca o sursă de obligațiuni. Intr'adevăr, într'o plicitațiune, sau ofertă cu termen, sunt două oferte distincte: o ofertă de vânzare, care, pentru a se perfecta ca contract de vânzare, nu așteaptă, sau nu are nevoie decât de acceptarea celui ce voeste să contracteze, și o ofertă, prin care plicitantul se angajează de a o menține înăuntrul termenului indicat.

Că, deci, declarațiunea unilaterală de voință ca izvor de obligațiune, este admisă de jurisprudența noastră. Singura condiție pentru valabilitatea juridică a plicitațiunii, este ca acceptarea să se facă înăuntrul termenului de opțiune, socotindu-se acest termen conform principiului cuprins în adagiul: „Dies a quo non computatur in termino”, principiu, sau sistem, contrar aceluia din art. 729 din codul de proc. civ., după care termenele de procedură se înțeleg pe zile libere, adică nu se socotește nici dies a quo, nici dies ad quem. (*Trib. Muscel, 127 din 1932*).

20 318

5. Cel care a vândut un teren pe baza unui act sub semnătură privată netranscris, și posterior a vândut același teren altei persoane, cu act transcris, poate fi chemat în ju-

decată numai el, personal, de către primul cumpărător pentru predarea terenului vândut și nu poate opune acestuia împrejurarea că, terenul era deja esit din patrimoniul său la data intentării acțiunii.

Intr'adevăr, împrejurarea invocată nu constituie un impediment pentru darea unei hotărâri care să oblige pe pârât la predarea terenului, imposibilitatea predării putând fi cercetată numai de instanța de executare a hotărârii de predare și este posibil ca, cu ocaziunea executării, deci față cu terțul achizitor să se constate că transmisiunea la el nu este valabilă, sau este afectată de anume cauze de nulitate, ori rezoluțiuni, etc. (*Cas. I, 217 din 1931*).

21 331

6. Legiuitorul agrar a lovit de indisponibilitate moșiile supuse exproprierii în scopul de a asigura operațiunile de împroprietărire sub sancțiunea unei nulități absolute, însă această nulitate nu o poate invoca decât Statul, iar nu și părțile contractante.

7. Operațiunile de expropriere fiind terminate, indisponibilitatea încetează. Ori, apelanta, confirmând clauzele din contractul de vânzare, posterior exproprierii, vânzarea rămâne valabilă. (*C. A. Buc. III, 84 dn 1932*).

38 604

— Vezi și Ardeal.

Z.

ZAHAROZA: V. Fraude în prepararea băuturilor alcoolice.

CURIERUL JUDICIAR

REVISTA JURIDICA SAPTAMANALA

PENTRU

DOCTRINĂ — JURISPRUDENTĂ — LEGISLATIUNE — ECONOMIE — POLITICĂ — FINANTE — SOCIOLOGIE

FONDATAŢIA 4 MAI 1892

FONDATOR :
ION S. CODREANU
Avocat

DIRECTOR :
I. GR. PERIŢEANU
Avocat, fost Ministru

PRIM REDACTOR :
ALEXANDRU VELESCU
Doctor în Drept, Avocat

COMITETUL DE REDACŢIE :

Traian Alexandrescu, Decanul Baroului de Ilfov ; **Alexandru Cărbăneanu**, Profesor Universitar, Avocat ; **Iosif G. Cohen**, Consilier la Consiliul Legislativ, Avocat ; **Gr. Conduratu**, Avocat ; **N. Jac. Constantinescu**, Preşedinte la C. de Apel Bucureşti ; **E. Cristoforeanu**, Dr. în Drept dela Roma, Avocat ; **René Demogue**, Profesor la Facultatea de Drept din Paris ; **Dem. I. Dobrescu**, Primarul General al Capitalei ; **Vintilă Dongoroz**, Conferenţiar universitar, Membru în Consiliul de disciplină al Baroului Ilfov ; **D. Gălăşescu Pyk**, Profesor Universitar, Avocat ; **Emil Stan Rappaport**, Consilier la Curtea de Casaţie din Varşovia ; **C. Sipsom**, Profesor Universitar ; **C. A. Stoeanovici**, Conf. univ. Membru al Consiliului Legislativ ; **Gr. L. Trancu-Iaşi**, fost Ministru, Avocat ; **Petre Vasilescu**, Profesor Universitar ; **Albert Wahl**, Profesor la Facultatea de Drept din Paris

SECRETARI DE REDACŢIE :

E. C. Decusară, Dr. în Drept din Paris, Directorul Statisticeii Judiciare ; **Ionel I. Codreanu**, Dr. în Drept. din Paris Avocat.

TABLA DE MATERII

PE ANUL XLI
1932

1933

ATELIERELE „CURIERUL JUDICIAR“, S. A. STR. ARTEI, No. 5
BUCUREŞTI

Lei 100.—